

His Heart Was A Purple Castle

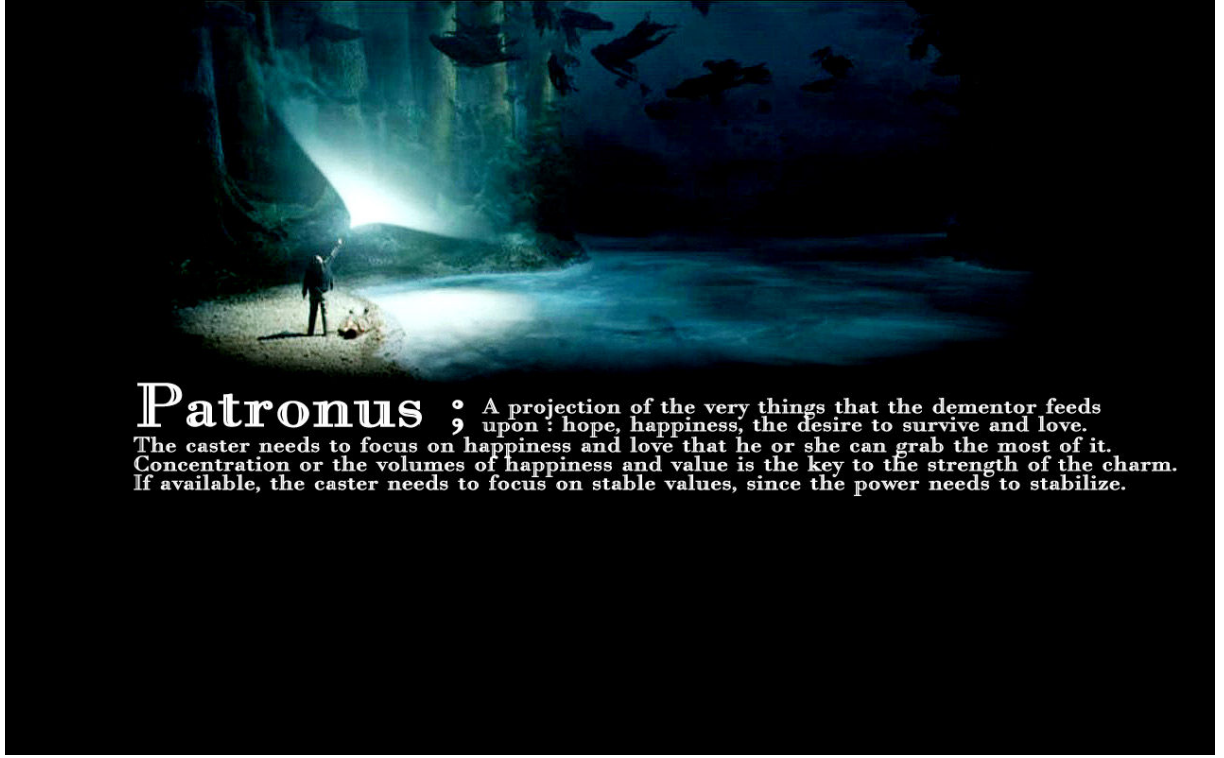
Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Özet : Harry Potter Hogwarts'ta son senesine başlamadan önce hayatındaki her şey değişir : kendisi, ailesi, bildikleri, öğrenecekleri.

Zaman: Kendi tarihini oluşturacak şekilde, 7. sınıf.

Notlar I : Tarih, 23.07.06, Cumartesi.. (yayın tarihi: 05.09.2009)

His Heart Was A Purple Castle

"Hadi aptal çocuk, evren seni beklemiyor!"

Harry iç çekerek tabağa omletleri geçirirken nefesini yukarı üfler ve gözlerine düşen saçları gözlüğünün üzerinden çekerken masadaki vernon enişte elinde çatal bıçağı, her an ona çatmak için hazır bekliyordur, dudley annesine bu hafta okulda yaşattığı korku dolu anları anlatır ve öğretmenlerinin onu ne kadar sevdiğini de belirtirken harry potter ilerleyerek tabağı vernon eniştenin önüne bırakır, sonra mutfağa geri dönerken vernon

enişte kocaman yüzüyle tabağına dönmüş, ucubelerin sadece hizmet etmesi gereklerinden dem vuruyordu..

Harry el beziyle tezgahı silerken raftaki takvimde tarihi görür ve içindeki minicik umut kırıntısı daha da büyürken siyah saçlı delikanlı, artık bir genç adam olma yolunda, bir gün voldemortu muhtemelen ve umuyor ki devirecekken burda tezgah siliyor, sessizce sabrediyordu..

"akşam eve geldiğimde her yeri pırıl pırıl göreceğim! hiçbir şeye dokunma, eşyaların yerlerini değiştirme, parkeleri iyice sil! ve o ucubeliklerden yapma!"

harry sessizce ilk üç eylemdeki çarpıklığı düşünürken başını sallar, petunia başını sallar ve kemikli elleriyle şalını düzeltip dışarı çıkarken siyah saçlı delikanlı iç çekerek koridordaki temizleme malzemelerine bakar.. şu an bir *scourgify* için neler vermezdir, bir büyü, ve sonra bütün gün ev ona kalabilir, ama yapamıyordu.. sadece biraz daha sabretmesi gerekiyordu..

oysa ki delikanlı 17 yaşını aşmıştır, yasal olarak büyü yapabilir durumdadır, ama dumbledore ondan zorda kalmadıkça büyü yapmamasını istemiştir, ölümyienlerin onu bulmasını, hissetmesini istemiyordu.. ve yaşlı adamın söylediği, harrinin de bildiği üzere, harrinin mahallesinde büyük bir çap ele alınsa bile, ondan başka büyücü yaşamıyordu..

delikanlı sessizce eğilir ve tase biraz su doldurur, sonra da yarım kap temizleme sıvısından koyar, sonra vazgeçer ve bir yarım kap daha koyar, petunia teyze kokuyla temizliği doğru orantılı çarpıyordu, ama harrye deterjan masrafı yaptığını söylememesi için delikanlı yarım kapak suyu şişeye geri döker, sonra kapağı kapatır ve suyu eliyle karıştırırken pembe sıvı suya dağılıyor, köpükler usulca parmaklarında oluşuyordu..

harry şöminenin üzerindeki çerçevelerin tozlarını alırken aslında hiç toz olmadığını biliyordu, daha iki gün önce toz almıştır, ama yine de işine devam ederken akli dün gece aldığı mektuptadır..

hermione ona büyücü dünyasındaki gelişmeleri şifreli bir dille aktarmıştır, yani gelecek postasından daha açık bir şekilde.. her yerde ölümyienler kol geziyordu, ancak son iki haftadır hiçbir hareket yoktur, ve herkes korkmaya başlamıştır.. kimileri voldemortun son darbe için hazırlandığını söylerken, diğerleri, ve hermione'ye göre dumbledore da dahil, sadece biraz ara verdiklerini düşünüyordu..

harry iç çekerek dudleynin kick-box turnuvasındaki zaferini belgeleyen resmin tozunu alırken gözlüğünü eliyle geri iter, ve bir an şişman kuzenine ve onun manasız hayatına bakar, sonra sessizce resmi geri, yerine bırakır..

akşama doğru harry odasında, hedwigin yere düşmüş tüylerini eliyle toplayıp çöpe atarken halının kıvrılmış ucunu düzeltir ve eliyle iterek kabarıklığın geçmesini sağlar, içeri biri girerse halının altında sakladıklarını fark etmesini istemiyordu, iyice düz olduğundan emin olunca dizlerine dayanarak ayağa kalkar ve yavaşça yürüyüp yatağına otururken derin bir nefes bırakır..

sadece 1 haftası kalmıştır, 1 hafta sonra tamamen özgür olacaktır.. gerçi özgür olduğunda korunmasız olacak olması delikanlıyı biraz korkutuyordu, ama yine de burdan kurtulmak için gün sayıyordu..

"Ev dediğin yer orası oldukça, güvendesin."

harry, dumbledore'un yıllar önce söylediği bu sözle, ev olarak burayı benimsemek zorunda kalmış, vernon eniştenin onu 18 yaşına gelince evden atacağını bilincinde, o her ne kadar oraya ev dese bile, ordakiler onu kabul etmeyeceği için orda otursa bile korunmasız kalacağını biliyor, hogwarts'ta kalma yollarını araştırıyordu.. ya da grimmald.. ya da lupin.. her hangi, çatısı olan bir yer.. içindekilerin onu isteyerek kabul edeceği, ve onun 'evim' diyebileceği bir yer..

"ÇOCUK! BURAYA GEL, PALTOLARIMIZI AL!"

bir gün büyücülük dünyasını kurtarması beklenen harry potter iç çekerek kalkar ve açık kapıdan çıkıp merdivenlere ilerlerken üç palto alınmak için onu bekliyordu..

"etrafı toplayıp yat, oturma gece, odanı yarım saat sonra kontrol edeceğim."

"peki vernon enişte."

"benim ayakkabılarımı da boya, yarın toplantım var."

"tamam vernon enişte."

"dudleynin gömleğini ütüledin mi?"

"ütüledim vernon enişte."

vernon enişte kocaman yüzüyle yukardan, ona bakarken

"güzel.. yarın alışverişe git, yeni fırça ve boyalar al.."

harry başını sallarken vernon enişte ona bakarak

"paran var mı?" harry sessizce yine başını sallarken vernon enişte yine de cüzdanını

çıkartır ve ona bir 20lik verir, sonra

"en iyi markalardan al. insanlar görürse otoparkı boyayacağını söyle, boyaların

markalarını da göster." harry başını sallar, vernon enişte merdivenlere giderken

"fişi getirmeyi unutma."

harry iç çekerek onun yukarı çıkmasını izlerken, şişman adam aşağıda bıraktığı çocuğun kasasında sayamayacağı kadar 20lik olduğunu bilmiyordu..

harry koridorda yere çökmüş, kucağına eski bir bezi yaymış, sol elinde vernon eniştenin ayakkabısı, sağ elinde boyanın süngeri, siyah boyayı dalgınca ayakkabıya sürerken hızla oturan boyayı izliyordu ki ensesindeki tüylerin dikilmesiyle elini indirerek arkasına bakar, ama görünürde koridor, ve sonunda uzanan mutfaktan başka bir şey yoktur, delikanlı kaşlarını çatarak önüne döner ve ayakkabıyı boyamaya devam ederken tekrar o esinti, bu sefer yanında fısıltılarla duyulur ve harry hızla ayağa fırlarken bir elinde ayakkabı, diğerinde sünger, sessizce ikisini de yere bırakır ve esasını çekerek merdivenin kenarından yürümeye başlarken gözlerini kısmış, görünmez varlıklar varsa onları hissetmeye çalışıyordu, arka kapının gıcirtısını duyunca hızla gözleri büyür ve kapının arkasına saklanırken her an bir çift hırsızla karşı karşıya gelmeyi beklerken duydukları tüylerini ürpertir

"çocuk nerde kalıyor?"

"eskiden merdiven altındaymış, şimdi üstte olmalı-"

"ön bahçenin ışığı yanıyordu-"

"orda çalışıyor olabilir, garajı tamir ediyormuş.."

harry bembeyaz, yutkunarak geri döner ve koşarak köşeyi döner, merdivenleri

tırmanırken vernon enişteyle yüzyüze gelir, şişman adam onu görünce kükreyecekken

harry esasını sallar ve adamın sesini keserken vernon şokla ona bakar..

"umph!" vernon enişte odaya geri sokulurken harryi itmeye çalışır ama harry ona bakarak fısıldarken petunia da yatakta dönüyordu, kaşlarını çatarak konuşacakken harry fısıldar "aşağıda ölümiyenler var!"

petunia bir anda beyazlaşırken vernon onların kim olduğunu sormaya çalışıyordu, harry ona bakarak

"sizi görürlerse öldürürler. sessiz ol, kıpırdama, dudleyi buraya getireceğim."
vernon onu durduracakken petunia şişman adamın kolunu tutar, harry ona bakarak başını sallar ve geri dönüp hızla dudleyin odasına girerken delikanlı playstation oynuyordur, onu görünce konuşacakken harry koşturarak fısıldar
"dudley, 3 sene önce kötü adamlar vardı hatırladın mı? bu sefer başkaları var, benimle gel çabuk-" dudley bir anda bembeyaz olurken harry fısıldar
"o gün seni kurtardığımı biliyorsun dudley, lütfen, seni görmemeleri lazım, hadi-"
dudley başını sallar ve kalkarken ikisi sessizce koridora çıkarlar, harry ölümyiyenlerin merdivene gelmek üzere olduklarını görürken dudley de korkuyla nefes alır, harry onu dürtecekken bir an sonra aşağıdan gümbür gümbür televizyonun sesi duyulur, ölümyiyenler şokla o tarafa dönerlerken harry dudleyi iterek vernonların odasına sokar, dudley elindeki evdeki bütün televizyonlarda çalışan kumandayı sıkarken harry onlara bakar ve sonra boynundaki kolyeyi çıkartır, onlara bakarak
"kolyeyi açacağım ve hepiniz zinciri tutacaksınız, ayağınız yerden kesilecek ama bırakmayacaksınız, anladınız mı?"
petunia onun bir anahtar olduğunu anlarken zinciri tutar, onu gören dudley de zinciri tutarken vernon hala kızgındır, harry onun elini yakalayıp zincire tuttururken kolyeyi açacağı anda kapı bir patlamayla açılır, ve her şey kararır..

"POTTER!"

harry o tarafa dönerken asasını çekerek haykırır

"*finite incantatum!*"

ve bir lanet yarı yolda kesilirken dudley bağırarak elindeki kumandayı bir ölümyiyenin kafasına fırlatır, petunia delikanlıyı geri çekerken dudley onların kötü olduklarını haykırıyordur, vernon enişte petunia ve dudleyi arkasına alırken harry arkasında üç kişi, önündeki maskeli adamlara bakar, bir tanesi ona bakarken

"hadi potter.. bizimle gel, muggleleri serbest bırakalım.."

harry hafifçe gülerek ona bakarken

"tabii, ben senle geldikten sonra öbürü de onları parçalasın.."

iki ölüm yiyen de cevap vermezken öbürü konuşur

"böyle olmak zorunda değil potter, uslu ol hadi.."

harry ona bakarken cevaplar

"hala lanetlenmediğime göre zarar görmeden getirilmem istenmiş olmalı.."

ölüm yiyenlerden biri asasını doğrulturken konuşur

"herkes buraya gelmek üzeredir potter, arkamızda iz bıraktık.. diğerleri buraya gelmeden gidersek kaçmak için şansları var.."

harry ona bakarken cevaplar

"onları öldürmek istiyorsunuz, salak değilim."

"senin için onların değeri var mı ki? ailen onlar mı?"

harry bir an maskeli adama bakarken cevaplar

"onlar muggle."

diğer ölümyiyenler gülerken uzun olanı can sıkıntısıyla asasını kaldırır ve harry de cevap olarak kendi asasını kaldırırken aşağıdan kapılar açılır patlayarak, petunia gözlerini yumarak öne eğilirken ölüm yiyenler başlarını eğerek ona bakarlar,

"o mu seni koruyor?"

dudley annesinin önüne geçerken harry yutkunarak asasını daha da kaldırır ve

"kıpırdamayın. vernon enişte-" vernonun eli hala harrynin boynunda, kolyeyi tutarken ölümyiyenler konuşur

"aptalca bir şey yapma pott-"

"şimdi!"

petunia ve dudley de kolyeye asılırken diğer ölümyiyenler odaya dalarlar, ancak anahtar aktive olur ve dördü yerden havalanırken harry gözlerini yumar..

dördü dizleri üzerinde yere düşerlerken harry hızla asasıyla birlikte ayağa fırlar ve çevrelerine bakarken dudley boşuk bir sesle

"burası neresi?"

harry de bilmeyerek siyah renklerle döşeli, taş binada düştükleri odaya bakarken vernon enişte onu omzundan sarsar, harry ona dönerken

"bağırmayacaksın ve konuşmayacaksın."

vernon enişte başını sallarken harry esasını sallar ve şişman adamın sesini geri verirken petunia şöminenin üzerindeki kabartmalara bakıyordur, kendi kuyruğu içerisinden geçmiş bir yılan ve altındaki parşömen amblemine bakarken fısıldar

"karanlık bir ailenin evi burası.."

harry de bunu anladığını içinden söylerken dumbledore'un onu nereye göndermiş olabileceğini düşünüyordur, dudley masadaki bir kutuya ilerlerken harry fısıldar

"hayır! hiçbir şeye dokunmayın!"

üçü de oldukları yerde kalırlarken harry onlara bakarak

"bakın, lütfen, benim sözümü dinleyin, zor biliyorum, ama ölmenizi istemiyorum.. hiçbir şeye dokunmayın, ne kadar çekici gelirse gelsin, tamam mı?"

üçü de cevap vermez, ama kıpırdamazken vernon enişte mırıldanır

"onlar kimdi?"

harry ona bakarak cevaplar

"ölüm yiyenler.. kötü adamın adamları.. zevk için sizin gibileri öldürürler.."

vernon cevap vermezken dudley fısıldar

"kolyen bizi buraya nasıl getirdi?"

"o bir anahtar, okulumun müdürü tehlikeli bir durum olursa kullanmam için vermişti, ve o durum da tehlikeliydi.." petunia ona bakarken

"nerdeyiz peki, biliyor musun?" harry başını iki yana sallarken onlara bakarak

"ses çıkartmayın.." üçü de başlarını sallarken vernon, ailesini yanına çağırır, ve üçü bir arada dururlarken harry sessizce kapıya ilerler, ve tokmağa asılırken tahta kapı rahatça açılır, siyah saçlı delikanlı hafifçe kapıyı çekecekken kapı birden açılır ve harry önünde belirene bakarken şokla ağzını açar..

harry bir adım gerilerken profesör severus snape odaya giriyordur, ona bakmazken içerdeki üçlüye bakarak

"muhteşem. durumunuzun iyi olduğunu söyleyin lütfen, bu gece bir de sizle uğraşmak istemiyorum.."

vernon şaşkınlıkla gözlerini kırıştırırken petunia başını sallar

"evet iyiyiz, teşekkürler bayım.."

snape başını sallarken mırıldanır

"koltuklara geçin." üçü harryye bakarlar, delikanlı başını sallarken vernon, petunia ile dudleyi yanına alarak kanepeye oturur, snape mırıldanır

"sözünü dinleyen akrabalar, ne kadar hoş."

harry ona dönerken cevaplar

"şok geçirdiklerindedir, *efendim*. burda ne işimiz var sorabilir miyim?"

"zaten sordun potter.. yaralandın mı?"

harry başını iki yana sallarken cevaplar

"eve nasıl girdiler?" snape elini kaldırırken

"şimdi değil. konuklara oda vermem gerek-"

"konuklara?" snape ilk defa ona bakarken cevaplar

"evimdesin potter." harry sessiz kalırken snape öbür tarafa döner ve samimi olmayan, ama saygısız da olmayan bir tavırla

"bay dursley, bayan dursley.. ben severus snape, harry'nin iksir profesörüyüm, ayrıca müdürün arkadaşayım, bu akşam olanlar hakkında bilginiz var mı?"

vernon adama bakarken petunia cevaplar

"harry onların ölüm yiyen olduklarını söyledi, ve bizi kurtardı.."

snape başını sallarken cevaplar

"evet, ve şimdilik sadece bunu bilmeniz yeterli.. bay dursley, kısa bir süre için burada kalacaksınız, maalesef elimde sizlerin alışkın olduğu türden eşyalar yok, ancak odalarınızda sihirli eşyalar olmayacağından emin olabilirsiniz.. beni takip edin lütfen.."

ve snape onları beklemeden kapıya ilerleyip çıkarken vernon harrye bakar, harry iç çekerek cevaplar
"snape iyi adamların tarafında.. öyle gözükmesi de.. ona güvenebilirsiniz.. hem petunia teyze, seni tanıyor olabilir, snape annemle aynı sene okulda okuyordu.." petunia başını sallarken hala yüzüne renk gelmemiştir, vernon ayağa kalkarken dudley fısıldar
"neden profesörün evine geliyorsun? arkadaşın yok mu?"
harry ona bakarken cevaplar
"en güvenli, ve beni en iyi koruyabilecek yere gitmemi istemiş olmalılar.."
"ve o bay snape mi?"
harry iç çekerken fısıldar
"bilmiyorum.. hadi, bekletmeyin, kızar.."
ve harry öne düşerek dışarı çıkarken merdivenleri tırmanır..

harry koridorda ilerlerken bir kapının açık olduğunu görür ve o tarafa ilerlerken dursleyler de onu takip ediyorlardır, delikanlı içten içe snape'in bir ev cini çağırmasına memnundur, vernon şu anda şaşkın da olsa, sihirli bir yaratık görünce özüne döneceği kesindir, kim bilir belki snape de bunu biliyordur, ama bu onun için iyi bir davranış sayılacağından harry ihtimali siler, odaya girdiğinde snape ona döner ve bir an bakar, sonra vernona dönerek konuşur
"bay dursley, sizin odanız burası.. bu iç kapıdan da dudley'nin odasına geçiş yapabilirsiniz, koridordan da bir giriş var.. iyi geceler.."
ve snape koridora giderken vernon sorar
"çocu-harry nerde kalacak?"
snape ve harry sebepleri farklı, ama aynı ilgiyle vernona bakarlarken snape cevaplar
"koridorun sonunda, benim odamın yanında.. güvende olacak bay dursley, merak etmeyin.." vernon başını sallarken harry şişman adama bakarak onun harrynin değil de kendi güvenliğinden endişe ettiğini anlamıştır, mırıldanır
"burası güvenli vernon enişte.. içeri profesörün izin vermediği kimse giremez.."
vernon bir an siyahlar içersinde, uzun siyah saçları ve koyu renk gözleri olan, yüzünde aşağılama ifadesi bulunan adama bakar, sonra harrye dönerek cevaplar
"bu da onlara benziyor.. onun iyi olduğunu nerden biliyorsun?"
snape kaşını kaldırırken harry sıkıntılı, cevaplar
"biliyorum.. bak, bana güven, olur mu? odam koridorun sonundaymış, eğer bir şey olursa gelebilirsin.." snape hafifçe gülerken cevaplar
"evet, bay potter sizi koruyacaktır.." harry ona bakarak
"hey.." snape gözlerini devirirken harry vernon ve petuniaya dönerek
"hadi, biraz uyumayı deneyin, olur mu? zor olacak biliyorum, ama ben de sizin bildiğinizden fazlasını bilmiyorum, ve öğrenince anlatacağım.. ama şu anda sizin burda, uyumanız gerekiyor.."
vernon derin bir nefes alarak karşı çıkacakken petunianın pes etmiş sesi duyulur
"çocuğu bırak vernon.."
vernon enişte şaşkınlıkla karısına dönerken petunia omzunu silkerek
"bugün seni kurtardı.. kurtarmaması gerekirken hem de.. ve şimdi burdayız, ona borçluyuz, ve bilmediğimiz, hele senin hiç bilmediğin bir dünyadayız.. ben bile azıcık biliyorum, ama çocuk haklı, yoldan çekilmemiz gerekiyor.. onun dünyasında değerimiz yok, inan bana.."
dudley kocaman gözlerle annesine bakarken harry vernon enişteye bakar, şişman adam başını sallar ve
"peki.. peki.. ama odamın kapısını kitlemeyin, ve potter, gözümün önünde ol!"
harry başını sallarken snape gözlerini devirerek odadan çıkar, harry de iç çekerek kapıyı kapatır ve başını bir an tahtaya dayarken snape koridorda uzaklaşıyordur, harry gözlerini açar ve onu takip eder..

snape üst kattaki bir odanın kapısını açıp içeri girerken harry de onu takip eder, snape asasını sallarken odadaki mumlar yanar, birkaç da kıyafet yatakta belirirken harry okulda bıraktığı eşyalarının olduğunu fark eder, snape ona dönerken konuşur
"odan burası, ve o akrabaların çat kapı odana giremezler, odana sadece ben girebilirim, ve gördüğün gibi odan aslında koridorun sonunda da değil.."
harry ona bakarken
"odamı da mı fideliusla koruyorsunuz?"
"şu anda evet.. bu evde olduğunu biri öğrenirse odandan dışarı çıkmayacaksınız.."
harry başını sallarken snape ona bakarak
"iyi geceler.." ve dışarı çıkacakken harry mırıldanır
"profesör.." snape dururken harry ona bakarak
"neler olduğunu öğrenemeyecek miyim?"
snape ona bakarken cevaplar
"olanların tam önünde olduğunu sanıyordum?"
harry ona bakarak
"ama eve nasıl girdiler? girememeleri gerekiyordu.."
snape iç çekerken ona bakarak
"uyuman gereki-"
"hayır, profesör, çocuk değilim, ve onlar çikolata yiyince geçecek şeyler değil! neler oluyor? *eve nasıl girebiliyorlar?*"
snape ona bakarak cevaplar
"çünkü büyüyorsun potter, ve kimse seni istemiyor."
harry ona bakarken snape de ona bakarak
"büyü zayıflıyor.."
harry bir an gerilerken yutkunur, snape de sessizce ona bakar bir saniye, sonra konuşur
"uyu potter."
ve dışarı çıkarken kapı kapanır, harry odanın ortasında durmaya devam eder..

harry ertesi sabah uyandığında bir an nerde olduğunu anlayamaz, tavanında yılan kabartmaları vardır, ve delikanlı bir an kalp krizi geçirirken sonra hatırlayarak yatağında dikleşir, ve geçici odasına bakar : şimdiye kadar gördüğü her snape odasındaki gibi burası da koyu renklidir, ve aslında özel bir oda olduğu bellidir, harry iç çekerek çarşafı itir ve sonra doğrularak üzerini değiştirir, kapıyı açar ve dışarı çıkarken alt kata inerek dursleylerin odalarına ilerler, kapıyı açmaya çalıştığında kapı arkadaki bir şeye çarpar, harry kaşlarını çatarken arkadan ses duyulur
"kim o?"
harry sessizce
"benim, harry?"
arkada gacırcu bir şeyler çekilir ve kapı açılırken harry içeri girerek dudleynin de burada yattığını görünürken mırıldanır
"neden kapının arkası kapalı?"
vernon gözleriyle ona cevabı verirken harry de ona bakarak
"vernon enişte, odana kapıyı kullanmadan da girebilirler, ama sen sadece kapıdan çıkabilirsin.."
vernon bu açıdan düşünmediği belli, o anda pişman olurken harry ona bakarak
"ama şöyle düşün, gece kimse gelmedi, değil mi?"
vernon homurdanırken cevaplar
"evime ne oldu öğrenmek istiyorum! o adamlar eşyalarımızı çalabilirler! paralarım, petunianın mücevherleri! ayrıca işe gitmem lazım, bugün toplantım vardı!"
harry iç çekerken hala bir şey bilmiyor olmak onu da deli ediyordur, ama o sırada biri onu bacağından çekiştirir, delikanlı o tarafa baktığında bir cin görünürken dursley bir çığlık atar, cin de sıçrarken vernon korkuyla gerileyerek
"o da nesi!"
harry iç çekerken cevaplar
"bu bir ev cini, büyücülerin hizmetçileri.."
petunia sessizce yaratığı izlerken harry cine döner, cin ona bakarak

"bay potter, efendim sizi kahvaltuya bekliyor.."
harry başını sallarken vernona döner ve
"üzerinizi değiştirmişsiniz güzel.. lütfen kibar olun, enişte, inan o adam çok zeki, ve büyücü.. bunu unutma.."
ve geri dönerek kapıyı açıp dışarı çıkarken cin de önden ilerliyordur, konuşur
"ben olaf efendim, snape efendimin cinlerinden biriyim.. olaf bay harry pottera hizmet etmekten gurur duyuyor efendim!"
harry gülümseyerek başını sallarken olaf kapıyı açar, harry içeri girerken snape içerde elinde gelecek postası, yüzü haberlerden hoşnut değil, gazeteyi katlarken ona selam vermez, harry de masaya ilerlerken dursleyler içeri girer, snape onlara bakarak
"günaydın, oturun.. gece bir sorun çıkmadı umarım?"
harry gözlerini devirirken vernon cevaplar
"çıkmadı bay snape, sağolun.."
snape başını sallarken gazeteyi olafa verir ve harrye dönerek
"gringotts gitmem gerekiyor, kısa sürede döner-"
"benim de-"
"hayır potter, benim orda senin hesabından çekiş yapmam nasıl bir imaj sergiler?"
harry ona bakarken
"işlerin orda gizli yürüdüğünü sanıyordum.." snape ona bakarken
"ben de karanlık lordun her yerde gözü olduğunu sanıyordum.."
harry pis pis ona bakarken snape de ona bakar ve sonra kalkarken petunia mırıldanır
"yardımcı olabileceğimiz bir şe-"
"hayır, sadece eşyalara dokunmayın yeter, cinler sizi uyaracaktır."
petunia başını sallarken snape kapıyı açıp dışarı çıkar, harry iç çekerek omuzlarını gevşetirken dudley mırıldanır
"yemek yiyebiliyor muyuz?"

dursleyler ve harry oturma odasında vakit öldürürlerken birden iki pop sesiyle iki kişi cisimlenir, dursleyler şokla dururlarken harry kollarını ona doğru koşan genç kıza açmıştır, gülerek onu döndürürken genç kız konuşuyordur
"ah harry güvendesin! dün gece korkudan ölüyorduk!"
genç kızın yanındaki kızıl saçlı delikanlı da başını sallarken cevaplar
"snape senin onda kaldığını söylediğinde ölüyoruz daha da patladı, ama en azından yaşıyorsun dostum.."
harry hafifçe gülerken iki delikanlı da sarılırlar, hermione heyecanla sorar
"iyisin değil mi? bütün eşyaların orda kalmış olmalı, yazık, ama dumbledore adam yollayacağını söyledi.. en azından sana dokunamamışlar, gerçi duyduğumuza göre iki tanesiyle karşı karşıya gelmişsi-" ron gülerek konuşur
"evet bu sefer sadece iki-" harry de gülümserken cevaplar
"arkamda üç muggle olunca daha korkutucu oluyor inan, siz varken daha az korkuyordum.." hermione başını sallarken iç çekerek
"onlar nasıl? onlar da burdaymışlar,-" ron bu sefer bir kahkaha atarken cevaplar
"evet snape'in yüzünü görmeliydin, asil snape evinde üç muggle kalı-"
"şışt, ron!" ron da genç kızın işaret ettiği yere baktığında onlara bakan üç muggle görünce toparlanır ve öksürürken hermione gülümseyerek ilerler
"merhaba, ben hermione granger, harry'nin okuldan arkadaşım, siz de bay vernon olmalısınız?" vernon başını sallarken elini uzatmamıştır, genç kız elini geri çekerken ron harrye bakıyordu, harry iç çekerek konuşur
"bir süre burda kalacak gibi görünüyoruz.. sizin yanınıza gelmek isterdim ama teklif etmeye bile korktum açıkçası.."
ron onun omzuna hafifçe vururken
"boşver, nasılsa az vakit kaldı, okulda görüşürüz.."
harry başını sallarken bir an sonra beş altı pop daha duyulur ve harrynin diğer arkadaşları da belirirken dudley şaşkınlıkla geri çekiliyordu..

"snapein evi ha, güzel görünüyor.."
"sizin gelmenize nasıl izin verdi?"
fred sırtırken cevaplar
"dumbledore istedi.. arkadaşsal desteğe ihtiyacın olacağını düşünd-hey george, adamın iksir odasına baksak mı?"
hermione dehşetle onları kollarından çekerken fısıldar
"snape sizi öldürür! hem odada da güvenlik sistemleri vardır!"
ginny ise harrynin yüzünü falan kontrol ediyordur, harry gülümseyerek iyi olduğunu söylerken genç kız fısıldar
"biliyorum, aptal kuzenin kızlardan ilgi gördüğünü de görsün.."
harry hafifçe gülerken ginny de sırtır ve sonra onun saçlarını çekerken harry de ona bakar, ronsa konuşuyordur
"dumbledore bu sene okulu erken açmayı planlıyormuş.."
ginny ve harry bunun üzerine ona dönerlerken ron başını sallar, hermione konuşur
"tehlikelerin artacağından korkuyor.."
harry onların tartışmasını dinlerken okulun ona güvenli bir yer sağlamak için erken açılacağını anlamış, sessizce ellerine bakıyordu..

akşama doğru, snape hala dönmemiş, bu yüzden diğerleri de hala gitmemiş, oturma odasının altını üstüne getirir ve muhabbet dolu dizgin devam ederken harry tekrar arkadaşlarının arasına dönmüş, üzüntüsünü bir an için unutarak keyifle sohbete katılırken dursleyler sessiz, onlar orda yokmuş gibi davranıyorlardır, fredle george harryi şöminenin üzerindeki yılanla konuşmaya ikna etmeye çalışırken bir an sonra odadaki bütün büyücüler tanıdık oldukları cisimlenme seslerini duyarlar. fred iç çekerek
"neyse.. sonraki sefere.."
harry başını sallarken hepsi ayağa kalkarak profesörü ve muhtemelen yanında gelen dumbledore'u ve diğerlerini karşılamak için kapıya dönerlerken kapı açılıp içeri bir sürü ölümyiyen girdiğinde her taraftan lanetler uçuşmaya başlar..

ginny ilk laneti yiyerek yere yığılırken fred bağıırır
"GIN!"
ve delikanlı asasıyla ölüm yiyenlere lanet atarken hermione ve george dursleyleri korumak için dönmüşlerdir, ama ölüm yiyenler sayıca çok daha fazladır, vernon bağıırıyordu
"seni koruyacağını söylemiştin!"
harry ise kulağında bu sözle, geri lanet savurmaya çalışırken bir pelerinden çıkan kör edici açıklıkta bir sarı saç gördüğünde haykırır
"LUCIUS!"
genç adam bir an için dururken harry asasını doğrultarak haykırır, ancak ölüm yiyenin laneti onu karşılar. harry duvara çarparak yere düşer, ron bağıırırken birkaç lanet savurur, hermione dehşetle sırayla lanet atarken dudley şok, olanları izliyor, petunia oğlunu kendine bastırılmış, duvara dayanıyor, vernonsa kimin hangi tarafta olduğunu anlamaya çalışıyordu, lucius bağıırır
"potter ve kirlileri alın!"
bunu duyan çocuklar lanetlerini daha da arttırırken her biri ikişer ölüm yiyenle başa çıkmaya çalışıyordu, harry yerde, uyuşmuş, luciusun ona ilerlemesini izlerken birden dudley yola çıkar ve luciusa saldırarak genç adamı yere yıkarken bağıırır
"ONA DOKUNAMAZSIN!!"
petunia korkuyla bağıırırken lucius üzerine düşmüş kocaman çocuğu üzerinden itmeye çalışıyordu, dudley ona tekme tokat girer. odadaki herkes bir an donmuş gibidir, ama fredle george donanımlı, hızla bir iki ölüm yiyeni devre dışı bırakırken lucius haykırır
"erado lacuna!"
ama genç adamın laneti koluna vurulan bir yumrukla kayar ve yerdeki bir şişeye giderken şişe parçalara ayrılır, ron lanet savururken vernon kızıl saçlı çocuğa lanet atacak bir ölüm yiyeni kafasından yakalar ve duvara vururken ölüm yiyen bayılarak yere yığılır, petunia

masadan kaptığı bir taş kitap tutucuyu tüm gücüyle fırlatırken başka bir ölüm yiyenin kafasına atar, adam yere yığılırken zayıf kadın korkuyla hiiler, george bir kahkaha atar
"harry seninkiler dişli çıktı!"

yerdeki harry felç olmuş, olanları izlerken demin patlayan şişedeki sıvı bacağına ulaşmış, pantolonu ıslanıyordur, delikanlı şişelerdeki suların snape'in evinde iyiye alamet olmadığını düşünürken luciusun laneti tekrar duyulur

"*erado lacuna!*"

ve harry bir anda sarsıldığını hissederken ron bağırır

"HARRY!!"

"HARRY!!"

harry lanetin etkisiyle titrerken dudley farkında değil, luciusun suratına bir yumruk daha çakar, luciusa esasını sonunda üzerindeki çocuğa dayamış, tıslar

"*crucio.*"

ve bunun etkisiyle dudley haykırarak gerilerken lucius ayağa fırlar, gerilerken diğer ölüm yiyenler bayılanları tutarak cisimleniyorlardır, lucius eliyle kan akan çenesini düzeltirken yerdeki maskesini almaya tenezzül bile etmez, ve ilerde titreyen, kendinden geçmiş pottera bakarken bir an sonra lanetinin ona gittiğini görünce sırttır ve yerdeki sıvıları görünce buz mavisi gözlerinde korkutucu bir pırıltı görülür, ve genç adam cisimlenerek yok olurken odada sadece enkaz, ve genç insanlar kalmıştır..

"gin! gin!"

ginny inleyerek başını çevirirken fred gülerek onu göğsüne bastırır ve sarılarak başından öperken ginny homurdanarak onu iter, sonra

"neler oldu?"

fred ona sarılmaya devam ederken dudley sessizce titriyor, ağlarken hermione yere çökmüş, şişman çocuğun başında, bir şeyler söyleyerek artık geçtiğini, bittiğini söylüyordur, petunia da onun yanına çökerken açık kapıdan o anda snape girer, ama kimse onu fark etmezken vernon fırlayarak adamı yakasından tuttuğu gibi duvara yapıştırır, işte o gürültü herkesin dikkatini çekerken vernon tıslar

"seni adi herif! harry sana güvenmişti!"

snape ona bakarken odadaki kimse snape'i vernonun elinden almıyordur, snape sakince cevaplar

"*harry*, bana güvenseydi bay dursley, esasını yukarıda bırakırdı."

vernon onu tekrar yakalayıp duvara yapıştırırken cevaplar

"bana laf salatası yapma, o daha çocuk!"

snape karşısındaki adama bakarken başka birinin sesi duyulur

"bay dursley, lütfen önce etrafı kontrol etmemize izin verin.."

vernon sağında duran, en son 18 yıl önce gördüğü yaşlı adama bakarken snape'e bir bakış atarak geri çekilir..

dumbledore'un bir asa hareketiyle yerdeki baygın harry, kanepeye geçerken snape dudleynin başında eğilmiş, çocuğun açık ağzından biraz iksir dökerken vernon itiraz edecek olur ama petunia onu susturur, dudleynin titremeleri biraz geçerken hermione ayağa kalkar, snapele ikisi kanepeye ilerlerken dumbledore harynin alnına elini koymuş, sessizdir, delikanlıya bakarken mırıldanır

"ne tür bir lanet atıldı, duyan var mı acaba?"

kimse cevap vermezken ron fısıldar

"*erado lacuna.*.. ama nedir bilmiyorum.."

dumbledore dikleşirken snape'e bakar, genç adamın normalde de ciddi olan yüzü daha da ciddileşmiştir, dumbledore sakin bir sesle

"severus, etrafta bir iksir var mıydı?"

snape ona bakarken

"hayır, bu odada hiç iksir bırakmadım.."

dumbledore gözle görülür biçimde rahatlarırken fred fısıldar
"biz getirmiştik.."
snape hızla onlara bakarken fred yutkunarak yerdeki şişe parçalarını gösterir..

"erado lacuna nedir? iksirle ne alakası var?"
snape cevap vermezken sessizce öbür koltuklardan birine oturuyordur, bu nedense odadaki gençlerde bir korku yaratırken dumbledore düşünceli, ve sakin bir sesle hermionenin sorusunu yanıtlar
"erado lacuna, ingilizceye çevirirsek içindekileri boşalt gibi bir anlama geliyor.. lanetin atıldığı kişinin özünü alıyor.."
hermione dehşetle ona bakarken petunia sorar
"nasıl özünü? bitkisel hayata mı girdi?"
odadakilerin gözleri büyürken dumbledore başını iki yana sallar
"hayır, hayır.. harry bir büyücü olduğu için bitkisel hayata falan girmeyecekti, ama eğer lanet dudley'e çarpsaydı, evet onun komaya gireceğinden eminim.. açıkçası lucius ona sadece bir cruciatus mırıldanarak insaf etmiş.."
yaşlı adam gözlüklerini çıkartarak cebine koyarken iç çekerek devam eder
"harry büyücü olduğu için şanslı.. ama aslında değil de.."
fred korkuyla ne yaptığını anlamak üzere olduğunu hissederken dumbledore mırıldanır
"maalesef harry sihirsel bir objeyle temas halinde olduğu için, sihir özünü kaybetmiş bulunuyor.."
odadaki herkesin, mugglelar da dahil, gözleri büyürken snape eli altında, gözlerini kapatıyordu..

"sihir özünü kaybetti de ne demek?"
ron şaşkınlıkla olanları sindirmeye çalışırken hermione elleri saçlarında, snape'in yanına oturuyordur, ginny yerde, şaşkınlıkla olanları izlerken dudley ve petunia ilerdedirler, dudley uyuyor, petunia olanları izliyordur, dumbledore cevaplar
"harry uyanana kadar bundan emin olamayız.. fred, harrye temas eden ne iksiriydi?"
fred kaşlarını çatarken george mırıldanır
"ah, ses boğan olmalı.."
snape hafifçe gülerken hermione ona bakar, genç adam elini alından indirerek dumbledore'a bakar ve
"yine öyle oynayan bir iksir.. imkansız albus.."
dumbledore ona bakarken
"imkansız diyemeyiz severus.."
snape ona bakarken
"nasıl diyemeyiz? potter uyanmadan emin olamazmışız! bal gibi eminsin, sadece geciktirmeye çalışıyorsun! çocuk artık bir koftiden bile kabiliyetsiz! bir muggle!"
petunianın gözleri büyürken vernon pür dikkat, snape'i göz hapsinde tutuyordur, profesörse onlara aldırmandan devam eder
"lucius bu laneti kendisi bu hale getirdi albus, ve inan, bunu kullandığını çok gördüm! kimse onun gibi bu laneti atamaz, ve kimse de kaybedileni geri getiremez! lucius karanlık lorda yalvarıp bir şans istese, bu kadar şanslı olamazdı!"
ron sessizce uyuyan harrye bakarken mırıldanır
"ne olacak şimdi peki?"
snape ona bakarken cevaplar
"hiçbir şey olmayacak bay weasley, savaşı kaybedeceğiz, ve karanlık lord hepimizin derisini yüzecek, tabii şanslıysak sadece orda bırakır."
ve kimse cevap veremezken snape ilerleyerek odadan çıkar, ve kapıyı arkasından çarparken albus dumbledore gözlerini kapatır..

oturma odası..

"ah, efendim.." dumbledore hermione'ye dönerken genç kız ona bakarak "ölümyiyenler.. eve nasıl girdiler?"
dumbledore sessizce ahlarken dikleşerek cevaplar "lucius ve severus bugün buluşacaklardı, ancak buluşma yerlerine gitmeden önce, lucius bu evin önünden geçerken evin kilitli olduğunu fark etmiş, hızlı bir araştırma yapmış, severus da bunu öğrenince voldemorta harry'i evinde tuttuğunu ondan önce söylemek zorunda kaldı, iki grup da aynı anda eve girdi, yoldaşlık üyeleri aşağıda savaşıyordu, biz ikimiz buraya gelenlerle ilgilenmeye geldik, ama siz çok iyi bir iş çıkartmışsınız.."
hermione başını sallarken yine düşüncelerine döner, ginny fısıldar "harry artık bir muggle mı?"
dumbledore başını sallarken cevaplar "ölüm dışında hiçbir şey kalıcı değildir ginny, harry'nin güçlerini geri alması için çalışacağız.. severusun kızgınlığı sizi etkilemesin, o hepimizden fazla stres altında, unutmayın.." vernon hahlarken dumbledore onları hatırlar, ve o tarafa bakarak "bay dursley, sizleri almak için aslında bugün gelecektim, sizin için güvenli ve rahat bir yer ayarladım, evinizdeki bütün eşyalar da oraya gitti.."
vernonun gözleri büyürken dumbledore devam eder "ordaki yeni komşularınıza da gerekli hafıza büyüleri yapıldı, bakanlıktaki görevlilerimiz de sizin için daha iyi bir muggle işi ayarladı, yarın onlara göre 3. yılınız, sizin içinse ilk gününüz başlayacak.."
vernon açık ağzını kapatırken dumbledore ona bakarak "böylesi hepimiz için daha iyi.. nerde olduğunuzu sadece ben bileceğim, ve bu sefer artık harry de sizinle kalmayacak, istediğiniz gibi, 1 hafta sonra 18 yaşında olacak, ve artık sizin sorumluluğunuzdan çıkıyor.."
vernon ayağa kalkarak başını sallarken cevaplar "güzel.. güzel.. başına ne geldiyse ucubeliği yüzünden geldi, oğlum orda onun yüzünden öyle yatıyor!" ve şişman adam herkesin gözü önünde, yıllar boyunca devam ettirdiği görmezden gelme, inkar etme maskesini tekrar takarken dumbledore kalkarak onlara yol verir ve dışarı çıkartırken gençler birbirlerine dönerler boş ve yorgun bakışlarla..

harry uyandıığında sanki üzerinden tonlarca yük geçmişçesine gözlerini yumar ve derin bir nefes alırken sessizce başını sağa çevirip gözlerini açtığında yatak odasında olduğunu fark eder, ve sessizce kalkarken başı ağrıyor, ve kolları sanki boşmuşçasına hissizleşiyordur, delikanlı yataktan kalkar ve kapıya ilerlerken kapı açılır, snape görünürken harry geriler, genç adam ona bakarken "potter.. uyanmışsın.."
harry başını sallarken yatağa geri oturur ve "ah, bana ne oldu? üzerimden tır geçmiş gibiyim.."
snape ona bakmaya devam ederken harry açıklar "ağır bir araba.. neler oldu profesör?"
snape kaşlarını çatır ve ilerleyerek ona iki-üç şişe uzatarak "iç potter.." harry şişeleri içerken mırıldanır "en son luciusun içeri daldığını hatırlıyorum, sonrası kayıp.. nasıl eve girdiler? siz nerdeydiniz? vernon eniştelere iyi mi?"
snape bir iskemle çekerken cevaplar "herkes iyi, ve güvendeyiz, şu anda başka bir evdeyiz.. potter, nasıl hissediyorsun?"
harry kaşlarını çatarken ona bakarak "nasıl hissetmem gerekiyor?"
snape iç çekerken komodinden delikanlının arasını alır ve ona uzatır, harry alırken snape ona bakarak konuşur "şurdaki iksir şişesini acciolamanı istiyorum."
harry anlamamış, başını sallar ve mırıldanır "accio iksir şişesi."
ve delikanlı elini açarken şişe eline uçmaz, hatta kıpırdamazken harry kaşlarını çatarak "accio iksir şişesi."
ama yine bir hareket olmazken harry panikle snape'e bakar, genç adamsa onu izliyordur..

"efendim?"

snape başını sallar, harry ona bakarken

"bu şaka olmalı.."

"maalesef değil.."

harry boğulurcasına nefes almaya çalışırken

"sihir güçlerim gidemez! be-ben! olamaz!"

snape cevap vermezken harry birkaç saniye tek başına nefes almaya çalışır, ve gözlerini kapatırken hissedebiliyordur, her zaman içinde uyanık olan o parça gerçekten de yok gibidir, esasını eline aldığında sadece bir tahta tutuyor gibi hissediyordur, delikanlı gözlerini yumarak elini bastırırken fısıldar

"olamaz.. benim sihir yapabilmem gerekiyor.."

snape cevap vermezken harry başını kaldırıp ona bakar

"kalıcı mı?"

snape başını sallarken harry tekrar çökerek ona bakar, genç adam onu izlerken cevaplar

"okuluna devam edeceksin, şimdilik kimseye söylemeyeceğiz, ancak profesörlerin ve o sırada burda olan arkadaşların bilecek.. tabii aslında luciusun da bildiğini göz önüne alırsak, bizim söylemememizin hiçbir etkisi olmayacak, herkes okulun açıldığı gün öğrenecektir.."

harry şokla ona bakarken snape devam eder

"ancak herkese, bunun geçici olduğunu söyleyeceğiz, ve hala büyü yapabildiğini, en

azından az da olsa yapabildiğini söyleyeceğiz.."

"nasıl olacak o? accio bile yapamıyorum!"

snape ona bakarken cevaplar

"her zaman yanında, sözsüz sihir yapabilen birini barındırıcaksın.. profesörler, veya

bayan granger.. diğer arkadaşlarını da eğitiyoruz.."

harry gözleri dolarak ona bakarken bir an başını eğer ve kucağında duran asaya bakar,

oda sessizken snape konuşmuyordur, delikanlı fısıldar

"bu kadar plan yaptığınıza göre.. ne kadardır uyuyorum?"

snape ona bakarken cevaplar

"1 haftadır.. bugün doğumgünün.."

harry nefesi ve benliği boğazına takılırken ona bakar, snape de ona bakarken bir an sonra ayağa kalkar ve dışarı çıkarken harry ilk gözyaşı düşerken fısıldar

"mutlu yıllar bana."

"potter, kapıyı aç, yoksa zor kullanacağım! şımarıklıklarını çekecek değilim!"

kapı yine de açılmazken snape kızgınlıkla esasını sallar ve kilidi zorla açarken içeri dalar,

harry yatakta oturmuş, ona bakıyordu, snape kükreyecekken harry cevaplar

"kapıyı ben kitlemedim, sana söyledim ama duymadın, silencio koymuşsun.."

snape o anda odadaki eski büyüleri hatırlarken durur : odada içten koyulan otomatik bir kilit ve silencio vardır, ve büyü yapamayan birinin bunları açması mümkün değildir..

genç adam elindeki iksir şişelerini komodine koyarken yutkunur, ve mırıldanır

"kilitleri şimdi kaldırırım, varlıklarını unutmuşum.."

harry başını sallarken başka bir şey söylemez, snape o anda ne kadar büyük bir şeyle karşı karşıya olduklarını fark ederken önünde duran iskemlenin arkasını tutar, ve ona bakarak aniden konuşur

"önünde çok zor günler var potter, zayıflığını kullanmak isteyecekler, ve bir çok laf işiteceksin, gerçek dostlarını anlamak için mükemmel bir fırsat olsa da, senin yerinde olmak istemezdim."

harry başını sallarken ona bakmıyordu, mırıldanır

"bana kızgın olduğunu saklamana gerek yok.."

snape ona bakarken harry de ona bakarak sakin, konuşur

"bana kızgınsın, değil mi? uğruna hazırlandığın her şey bitti.. voldemortu yok edecek tek kişi kalıcı olarak güçsüz kaldı, ve artık neyin uğruna savaşacağını bilmiyorsun.."

voldemortun karşısında diğerleri ne kadar durabilirse, savaş o kadar sürecek, ve bir gün hepsi öldüğünde, o taraf kazanmış olacak.. ama snape, sen zaten o taraftasın..”
snape ona bakarken harry de ona bakarak
”ben senin yerinde olsam mutlu olurum, en azından yine de bir yerin var.. diğerlerinin bana kızması gerekiyor..”
ve delikanlı uzanarak komodinden iksir şişelerini alıp içerken snape sessizce ona bakar..

”oldukça sakin.. tabii içtiği şurupların etkisi de var..”
dumbledore başını sallarken fısıldar
”iksir içtiğini sanıyor, değil mi?”
snape başını sallarken cevaplar
”bayan grangerın annesiyle yine konuşmamız gerek, bu şuruplar çabuk tükeniyor..”
dumbledore başını sallar ve iç çekerken
”onun dışında nasıl severus?”
snape şişeleri kaldırırken cevaplar
”seni bekliyor.. diğerlerini bekliyor.. yalnız hissediyor ve herkesin ondan nefret edeceğini düşünüyor, haklı da..”
”severus, bunu nasıl söylersin, çocuğun bir hatası yo-”
snape iç çekerken cevaplar
”hatası var ya da yok, şu anda çaresiziz, ve durum bu.. istediğiniz kadar sakinleştirici içirin, ama gün gelecek ve patlayacak.. ben de patlayacağım, neden onu burda tutuyorsun?” dumbledore ona bakarak
”çünkü sen iksir profesörü, ve en iyi ajanlarımdan birisin..”
”artık ajan kalmadı albus, anlamıyor musun??? savaş bitti!”
dumbledore ona bakarken cevaplar
”hayır severus, sadece bir cephe-”
”sadece bir cephe mi kapandı? sen böyle mi görüyorsun? o zaman bunadın demektir!
bana bir şey olsa, evet bir cephe kapanırdı, ama *ona* bir şey olması *savaşın* bittiğini söylüyor albus!” dumbledore ona bakarken cevaplar
”harrye bu kadar güvendiğini düşünmüyordum..”
snape kaşlarını çatarken
”ne?” albus başını sallarken
”harrye bu kadar inandığını düşünmemiştim.. bu olay olduğundan beri savaşın bittiğini, voldemortun artık yenilemeyeceğini söylüyorsun..”
snape kaşlarını çatarak gerilerken dumbledore ona bakıyordu, snape sinirle cevaplar
”git çocuğu gör albus, sonra da gidip hazırlıkları tamamla, okula dönmek istiyorum artık, bebek bakıcısı olmak değil..”
dumbledore başını sallar ve odadan çıkarken snape kafası karışmış, kutulara döner..

harry yaklaşık 2 saat sonra, dumbledore ile aşağı inerken snape onlara bakar, dumbledore iç çekerken konuşur
”harry okul açılana kadar seninle kalmayı kabul etti severus.. kendisine şu an içinde bulunduğumuz durumu açıkladım, senin de öyle.. onu koruyacağından eminim..”
snape buna bir cevap vermezken albus harrye döner ve
”harry, benden istediğin bir şey var mı?”
siyah saçlı delikanlı buna çok rahat bir liste yapabilecekken yine de başını hayır anlamında sallar, dumbledore da başını sallar ve cisimlenirken harry mırıldanır
”bu eve de gelebilirler mi?”
snape sessizce duvardaki bir lekeye bakarken cevaplar
”hayır, burası benim gizli evim.. seni ilk buraya getirmeliydik..”
harry bunun üzerine ona bakarken snape de ona bakar, delikanlı konuşur
”en azından artık benden nefret etmek için geçerli bir sebebin var..”
snape ona bakarken cevaplar
”senin bu kadar uysal olmak için ne sebebin var potter?”
harry omzunu silerken

"hep istediğim şey oldu.."
snape ona bakarken harry de ona bakar sessizce..

"hadi snape, başımda bu kadar şey varken güçlerimin olmamasını dilediğime şaşıramazsın.." snape ona bakarken cevaplar
"aslında potter, pek inandığımı söyleyemem.. senin gibi güç delisi ve ilgi arayan bir ço-"
"ben mi güç delisiyim?!" snape ona bakarken sertçe
"sesinizi kontrol edin bay potter, okulda olmamanız benim profesörünüz olduğumu değiştir-"
"profesörümün görevi gringottsta çilçillerini kontrol etmek değil, beni korumaktı!"
snape ona bakarken harry de kaşını kaldırarak ona bakar, snape sessiz kalmaya devam ederken harry başını sallar ve gerilerken
"ben güç delisi ve ilgi manyağı bir çocuk değilim, draco malfoyla karıştırma.."
"draco malf-"
"ah snape! tanrı aşkına, sen kafama girmiş birisin, nasıl yaşadığımı biliyorsun!"
"kendince acınası gerçekliğini mi bana sunu-"
"kendimce acınası mı? *kendimce*?? hayatım boyunca bir ev cininden farkım yoktu!"
"benimle büyüsen bende de farkın olmazdı belki!"
harrynin gözleri bir an büyürken delikanlı sonra cevaplar
"inan, dursleyler senden daha iyi olurdu."
snape bunun üzerine ona bakarken harry geriler ve
"normal bir çocuk olmak içten içe hep istediğim bir şeydi, ama sadece bir istekti.. aslında istemediğimi fark ettim, ama artık çok geç.. dumbledore güçlerimin geri gelebileceğini söylüyor, ve benim de sabretmekten başka yapacağım bir şey yok.."
snape cevap vermezken harry ona bakarak
"zaten en iyi yaptığım şey bu, son zamanlarda.."
ve siyah saçlı delikanlı onu geçerek merdivenlere giderken snape neden bu tartışmanın bazı yerlerinden memnun kalmadığını düşünüyordur..

harry yoğun marmelatın ekmekte durmasını izlerken snape içeri girer ve sanki demin hiç tartışmamışlar, ya da aslında birbirlerine gıcık olmuyorlarmışçasına konuşur
"sihir güçlerini kaybetmen, çalışmaman anlamına gelmiyor.."
harry ekmeği indirirken ona bakarak
"nasıl çalışacağım? kitapları uçurabildiğimi hayal mi edeceğim?"
snape de bir iskemleye otururken ona bakarak
"asa ve büyülü sözler gerektirmeyen sihir dallarına hala devam edebilirsin potter, ve edeceksin de.. muggle olman kim olduğunu değiştirmiyor, hala üzerinde bir misyon va-"
"evet, başarmamın imkansız olduğu bir misyon.."
"ama yine de bir misyon.."
harry artık sabrının tükendiğini hissederken ona bakarak
"neden burda kalmayı kabul ettim biliyor musun? çünkü diğer arkadaşlarım beni görünce üzülecek, bana destek vermek isteyecekler.. ama sen benim için üzülüyorsun, aksine kendine üzülecek kadar da bencilsin! işin acı yanı, benim şu an senin bencilliğine ihtiyacım var, çünkü kendime üzülürsem kafayı yerim, ve sana sinirlenmek işime geliyor!"
snape onun ikinci patlamasını sessizce izlerken harry devam eder
"üzerimde taşıdığım misyonu başaramayacağımı ise en iyi sen biliyorsun! voldemortu nasıl yenmemi bekliyorsun, sıkıntıdan boğarak mı?"
snape sessizce ellerini masaya koyup birleştirirken ona bakarak
"bitti mi?"
harry başını sallar, snape de ona bakarak
"vizyon ve misyon farklı şeylerdir potter.. insanlar seni hala karanlık lordu yok edecek biri olarak görmeye devam edecekler.. ama hayır, senin misyonun artık farklı.."
harry ona bakarken snape onu izleyerek mırıldanır
"senin misyonun artık bu işten sağ çıkmak.."

"karanlık lord sana saldırmaya devam edecek.. tekrar tekrar.. üstelik şimdi güçlerin yok, onun için çocuk oyuncağı.. ya da büyük bir korku sebebi.."

harry kaşlarını çatarken snape aklına yeni bir fikir gelmiş, parmağını dudağına vuruyordur, harry onun konuşmasını beklerken snape elini indirir ve ona bakarak "iksir ve legilimens çalışabileceğin iki dal.."

harrynin yüzü düşerken snape aldırmayarak devam eder

"legilimens konusunda hala başarısız olduğunu düşünüyorum, ancak buna kısa sürede çare bulmamız gerekiyor, çünkü karanlık lordun beynine hiçbir bariyerle karşılaşmadan girmesi an meselesi.."

harry ona bakarken cevaplar

"senden öğrenmek istemiyorum.."

snape ona bakarken hafifçe sırtır ve ona bakarak mırıldanır

"tanrı aşkına, ben kafana girmiş biriyim, nasıl yaşadığını biliyorum.."

harry kendi sözlerinin kendine kullanılmasıyla ona bakar ve sonra marmelatlı ekmeğine uzanırken snape demin aklına gelen fikri düşünmeye devam eder..

harry hedwig'in getirdiği mektupları açmadan bir köşeye bırakırken snape oturma odasına girer ve elindeki kitapları ona uzatır, harry kitapları aldığı anda başlıkların 'Veritaserum Kadar Kesin : Düşüncelerinizi Boşaltmayı Öğrenin' ve 'Legilimens : Nedir?' olduğunu görünce ona bakar, snape ona bakarak

"bu kitaplara başlamayı istiyorum, benim öğretme yöntemimden mennun değil-"
"öğretmene yönteminden.."

snape bir an kızgınlıkla ona bakarken harry de ona bakarak

"ne, savunmasız bir çocuğa lanet mi atacaksın?"

"çocuk olduğunu kabul etmen güzel, okumaya başla."

ve profesör başka bir şey söylemeden arkasını dönüp dışarı çıkarken harry iç çekerek veritaserum kadar kesin olan kitabı açar..

harry yaklaşık 2 saat sonra, veritaserum kadar kesin bilgilerin içinde kaybolmuş, ard arda sayfaları çevirirken neden daha önce bu kitabı okumadığını düşünüyordur, kitap açıkçası snapeden daha iyi konuşuyor, daha iyi öğretiyor, hatta bazı resimlerde teorileri resimli olarak açıklıyordur, ve harry kitabın son bölümüne geçtiğinde şaşkınlıkla kitabı bitirmek üzere olduğunu fark eder ve bu sefer keyifle okumaya devam ederken boğazının kurduğunu fark ederek bir cin çağırma düşünür, ama snape evin boş olduğunu söylemiştir, iş başa düştüğü için delikanlı kitabı kapatır ve kalkarak odadan çıkar, mutfağın evrensel bütün evlerdeki yerine doğru ilerlemeye başlar..

snape koridorda ilerlerken bay potterın hayatını tehlikeye atmamak adına evi cinlerden arındırdığına kızmış, bir çay için bile aşağı inmek zorunda olduğunu düşünürken mutfaktan gelen sesleri duyunca kaşlarını çatarak sessiz, oraya ilerler ve aralık kapıdan içeri baktığında kaşlarını kaldırır..

harry içerde, sanki mutfağı aylardır kullanıyormuş, ya da her alet edevatın ne işe yaradığını gerçekten biliyormuşçasına dolaşıyor, bir tabağa üst üste yığıldığı hamurlu bir şeyin en sonucusunu tavadan alırken tabağı kenara bırakıyordur, sonra çaya ilerlerken snape iki kişilik bir servis düzenlendiğini görünce geri çekilir, hızlı ve sessiz, yukarı çıkar..

harry bir elinde bir bardak çay, diğerinde de 3 tane krep, snapein ofisi olduğunu tahmin ettiği odaya ilerler ve kapıyı tıklatırken içerden bir girin duyulur, harry içeri girerken ona bakarak

"acıktım da, kendime biraz yiyecek yaptım, istersen al.."

ve cevap beklemeden çayla krepleri masaya bırakıp dışarı çıkarken snape başını yana eğmiş, arkasından bakıyordu, haryse sihir gücüyle birazcık da aklını kaybettiğini düşünüyor, ve dudleynin söylediği gibi gerçekten evdeki büyüklere hizmet etme alışkanlığı olup olmadığını düşünüyordu..

harry 'Legilimens : Nedir?'e başlarken snape içeri girer ve
"birkaç bölüm okuyabildiğini söyleyerek beni şaşırt potter.."
harry kitabı kapatarak ona bakarken
"veritaserum kadar kesin olan bitti.."
snape ona bakar, harry de ona bakarken cevaplar
"sen de bana böyle anlatsaydın 5. sınıfta başarı sağlayabilirdim belki.."
snape buna cevap vermemeyi tercih ederken ona bakarak
"son iki senede ne kadar ilerlediğini görmek isterim belki.. kalk potter.."
harry kitabı kenara bırakarak kalkarken cevaplar
"legilimensin ne olduğunu hala bilmiyorum.."
snape ona bakarken
"ama nasıl olacağını biliyorsun.. legilimens!"
ve harry gözlerini yumarak gerilerken snapein kafasına girdiğini hissediyordu çoktan, koltuğa çarparken vücudu bir haftadır ilk defa sihirle temas ediyor, delikanlı feryat ederek yere düşerken fısıldar
"çık.. çık.."
snape onun ne söylediğini anlamazken harry eli karnında, gözleri yumulu, çıkmasını fısıldıyordu..

"potter.. potter!"
harry sıkı bir sarsılmayla gözlerini açarken snape yukarısında, ona bakıyordu, delikanlının gözlerini açtığını görünce geriler ve ayağa kalkarken
"en azından hiçbir ilerleme göstermediğini anlamış olduk.."
harry içinden küfrederken dirsekleri üzerinde doğruluyordu, gözlüğünün yamuk olduğunu fark edince eliyle düzeltir ve yüzüne düşen saçları da geriye iterken kurumuş bir sesle cevaplar
"zevkten bayılmadığım kesin.. en son 5. sınıfta kendimden geçmiştim.. ah ve hey, en son 5. sınıfta biri bana legilimens öğretmeye kalkmıştı!"
snape ayakta, ona dönerken
"terbiye potter. ayağa kalk, devam edeceğiz.."
harry koltuğa tutunmuş, yerden ona bakarak
"hayır."
"pott-"
"hayır."
snape yerde oturan güçsüz çocuğa bakarken harry de ona bakarak
"böyle devam edersen hayır.. zaten azıcık aklım kaldı, onu da böyle harcayamam.."
snape ona bakarken
"aklın gitmedi potter, sihrin gitti.. ikisi sen fark etmesen de, farklı şeyler.."
harry hahlarken koltuğa tutunarak kalkar, ve mırıldanır
"bir gün biri sana baş edemeyeceğin bir sihir savuracak snape, ve ben o gün güleceğim.."
snape sessizce ona bakarken harry ayakta, dengesini sonunda sağlamış, ona bakarak
"şimdi izninle, legilimensin ne olduğunu öğreneceğim.."
ve koltuğa çökerken snape ona bir saniye daha bakar, sonra dışarı çıkarken harry kendini uykuya bırakır..

harry gece uyandığında karşı koltukta onu izleyen bir cini görünce zıplar, öksürürken cin ona bakarak
"bay potter iyi mi?" harry başını sallarken ona bakarak
"senin ne işin var burda?"

"snape efendimiz difiye bay potter uyanana kadar eşlik etmesini söyledi, ve uyandığında bu gece gelemeyebileceğini, evden dışarı çıkmamasını, ve birisi gelse dahi kapıyı açmamasını söyledi.."

harry hala uykudan ve legilimensten kafası karışık, başını sallarken difi devam eder "ayrıca muhtemelen bu gece karşı koymaması gereken lanetlerle karşılaşacağını, ve bay potterin mutlu olması gerektiğini söyledi, bol bol gülebilmemiş, belki akli biraz yerine gelirmiş." harry o anda ayılarak ona bakarken cin kocaman gözleri sakın, ona bakıyordu, harry öksürerek koltukta dikleşirken cevap vermez..

SOUNDTRACK MASSIVE ATTACK - TEAR DROP

gecenin ilerleyen saatlerinde harry evde yalnız, -difi emrini yerine getirdiği için esas malikaneye dönmesi gerektiğini söylemiştir- 'Legilimens : Nedir?'i okumaya çalışırken akli kesinlikle kitaba gitmiyor, snape eve dönemezse neler olacağını düşünürken önündeki metin yanıp sönerek onun dikkatini çekmeye çalışıyordu, harry tekrar metne döner :

Legilimens, bir savaş aracından çok, zihni rahatlatan bir yoldur.. Zihni kategorilere bölmek, ve bu kategoriler üzerinde hakimiyet kurmak, esas mantuktur..

Legilimens yolunda ilerleyen büyücülerin kendilerini rahat hissedebilecekleri bir imge üzerinde kategorileştirme çalışması yapmaları, zoraki çalışmalardan daha kolay sonuç vermektedir..

harry kitabı kucağına indirerek kendini rahat hissettiği bir imge düşünürken yukarıda açılan kapıların sesini duyunca kaşlarını çatarak kitabı koltuğa bırakıp ayağa kalkar, ve alışkanlıkla esasını çekerken sessizce kapıya ilerler, kapıyı kitlerken gerileyerek sırtını duvara dayar, ve yutkunurken adım sesleri yaklaşır, yaklaşır, yaklaşır, ve kapının kolu oynarken harry nefesini tutar..

"potter, benim, kapıyı aç.."
harry yutkunurken cevaplar
"sensen kapıları zaten açabilirsin!"
cevap olarak kilit döner ve kapı açılırken snape ona bakar, harry yine de rahatlamazken ona bakıyordu, snape onu izlerken
"yeterince gülmemiş gibisin.."
ve geri dönüp uzaklaşırken harry omuzları gevşeyerek onu takip eder
"sen de çok lanet yememiş gibisin.."
"her karşılaştığım şey yüzümden okunsaydı durumumuz zor olurdu potter.."
"ben de yaşadığım her neşeyi gösterseydim inan pek fark olmazdı profesör.."
snape ona dönerken derin bir nefes alır ve
"diğer arkadaşlarının sana kızmak için sebebi var demiştin, hatırlıyor musun?"
harry başını sallarken snape ona bakarak
"inan, onların bir sebebi yok. ama ben senin değersiz kafan için lanet yiyorum potter, ve benim sana kızgın olmaya fazlasıyla hakkım var."
bunun ardından genç adam onu geçerek merdivenlere giderken harry artık onun lanet yemesinde mizahi bir taraf bulamıyordu..

harry gece, aniden bir kabusla uyanırken sırtındaki ter, pijamasının vücuduna yapışmasına sebep olmuştur, delikanlı çarşafı iterek kalkarken bacakları bir an onu çekmez, harry yatağa tutunarak kalkarken kapıya ilerler, ve kapıyı açıp snape'in odasının

kapısını tıklatır, kapı kendiliğinden kayarak açılırken delikanlı yutkunarak snapein adını fısıldayacakken yataktaki genç adamın kendi kabusunda döndüğünü görünce durur..

harry odada ilerlerken bir an lumos mırıldanacak olur, ama sonra susarken yatağa ilerler ve snape'in omzunu tutarken genç adam onun dokunuşundan kaçır, harry daha da omzunu tutarken fısıldar
"snape benim, harry.."
bunu duyan genç adamın yüzü beyazlarken başını iki yana atıyor, fısıldıyordu
"potter-çocuk-korumalıyım-hayır-yalan-potter-"
harry kaşlarını çatarken fısıldar
"burdayım snape, kabus görüyorsun, uyanmaya çalış.."
snape yine uykusunda derine düşmüş, onu duymazken harry iç çekerek geriler, ve sonra sıkı bir omuz sarsışıyla genç adamın uyanmasını sağlarken snape odağını sağladığında
"potter?"
harry gerilerken snape hızla dikleşir ve
"ne oldu?"
harry ona elini kaldırırken fısıldar
"bir şey olmadı.. iyiyim.." snape kaşlarını çatarken harry ona bakarak
"ama bir rüya gördüm.. kabus.. ya da bir şey.."
snape ona bakarken sessizce kenara çekilir, harry otururken ona bakarak
"sanırım geleceği gördüm, emin değilim.."
snape ona bakarak
"gelecek? potter, kehanet notlarını görd-"
"öyle değil.. sanki voldemortun planlarını gördüm.. kehanet görmüyorum ben.."
snape başını geriletirken ona bakarak
"ne planı?" harry ona bakarak
"meryton?" genç adamın gözleri bir anda sertleşirken harry ayağa kalkması gerektiğini hisseder ve kalkarken snape de yataktan çıkarak esasına uzanır, bir hareketle şömineye bir büyü yollarken ateş bir anda canlanır ve sonra söner, snape harrye dönerek
"üzerine bir şeyler al, ev soğuk, ve oturma odasına in.."
harry başını sallarken dışarı çıkar, snape kaşları çatılı, bir an dururken sonra o da dolaba ilerler..

"saldırı.. 12 ölüm yiyen.. 4 eve.. beyaz evler.."
snape pelerini giyerken başını sallar, dumbledore onlara bakarak
"4 ev.. kimin evleri olduğunu bulmamız lazım.."
"mugglelar, ama soylarında büyücülük var, karanlık lord bahsediyordu, demek ki bu gece saldıracak, geceyle ilgili her hangi bir şey biliyor muydun potter?"
harry başını iki yana sallarken cevaplar
"ama ay ışığı vardı.."
dumbledore hımlarken snape camdan dışarı bile bakmadan cevaplar
"bu gece ilk dolunay gecesi.."
harry sessiz kalırken dumbledore genç adama döner ve
"pekala severus, sen git ve işini yap.. ben de yoldaşlıkla konuşacağım.."
snape başını sallarken dumbledore gülümseyerek harrye döner ve
"bu çok güzel bir şey harry.. belki de sihrin gittiği için, voldemortun sihrine daha kolay girebiliyorsundur, seni fark etmiyordur.."
harry başını sallarken bir sürü katliamı hissetmenin neyin güzel olduğunu düşünüyordur, dumbledore cisimlenirken snape esasını masadan alır ve harrye dönerek
"kimseyle bağlantıya geçme, yapabileceğini yaptın artık.."
harry başını sallarken snape'e bakarak
"geri dön.." snape başını sallar ve cisimlenirken harry de iç çekerek koltuğuna ilerler..

sabaha karşı harry üzerine bırakılan bir battaniyeyle sağına dönerken battaniye daha da üzerine oturtulur, ve sonra eller çekilip adımlar uzaklaşırken delikanlı fısıltılar duyar "uyandırmaya gerek yok, geldiğimi anlayacaktır, zaten benim iyiliğimi endişe ettiğini de sanmam.."

"severus, öyle söyleme.."

"her neyse, çocuk da iyi, gidebilirsin albus, uyumam gerekiyor.."

"elbette, elbette.. görüşmek üzere severus, harrye selamlarımı ilet lütfen.."

ve hafif bir cisimlenme sesiyle dumbledore giderken snape bir an kıpırdamaz, sonra kapı açılıp kapanırken harry tekrar uykuya döner sessizce..

Harry potter ertesi sabah uyandığında boynunu gererek koltuktan kalkarken üzerindeki siyah battaniyeyi kenara çeker, ve katlayarak koyarken esneyip kahvaltı hazırlamak için odadan çıktığında snapein hala uyduğunu düşünür, ev sessiz ve sakindir..

Delikanlı mutfakta, tavaya bir yumurta kırarken yine esneyerek elini ağzına kapatır, ve yumurta olurken çaya giderek koca bir bardak koyu çay koyarken diğer eliyle bir tabak çıkartıp tavaya döner, ancak uyku bir anda bastırarak onu yakalarken harry yere yığılır..

Snape koridorda ilerlerken bir yanık kokusu duyduğunda kaşlarını çatar, ve kokunun geldiği mutfağa doğru ilerlerken içerdeki çıtırtıları duyunca hızla kapıyı açar ve mutfağı alevler içinde bulunca bir an şaşkınlıkla mutfağına bakar, ama sonra toparlanarak esasını sallar ve sihirli suların ateşleri söndürmesini izlerken yerdeki cam kırıklarını görür, sessizce ilerlerken dumanı eliyle savuşturur, ve masanın arkasında, yerdeki ayağı gördüğünde gözleri büyüyerek yere çömelir..

"başım.. ah tanrım.."

harry başını tutarak gözlerini açtığında camın ordaki snape ona döner ve

"tanrı yardımcın olmuş potter, son denemen alevler içinde ölmek mi?"

harry kaşlarını çatarak ona bakarken snape de ona bakar, harry hala boş bakmaya devam ederken snape açıklar

"mutfağı yangına vermişsin.."

"ben öyle bir şey yapmadım! En son çay koyuyord-oh.."

snape ona bakarak başını sallarken harry yatağa geri düşerek mırıldanır

"sadece.. çok uykum geldi.. yine geliyor.."

snape kaşlarını çatarak oraya ilerlerken

"ne uykusu? Uyuya mı kaldın demin, bayılmadın mı potter?"

harry cıklarken esniyordur, yan dönerek yastığını kavrarken snape ona bakarak

"uyumaman gerekiyor.. bu doğal bir uyku değil.."

"ama çok yorgunum.."

"değilsin, bir şey seni etkiliyor.. potter, bana bak.."

harry gözlerini açarak öne eğilmiş, elini delikanlının başına koyup gözlerini kontrol eden adama bakarken mırıldanır

"yavaş snape, endişelendiğini sanacağım.."

snape cevap vermezken elini çeker ve harry memnuniyetle uykusuna dönmeye hazırlanırken genç adam sessiz, dışarı çıkarak iksir odasına gider..

"potter, ağzını aç.."

harry ağzına dayanan sıvıyı içerken snape konuşur

"sanıyorum ki özün gittiğinden dolayı bir dengelenme problemi yaşıyorsun, bu normal.."

harry yatağa geri yatırılırken gözleri kapalı, cevaplar

"kaç kişinin özünün gittiğini gördün ya da sonra onlara baktın?"

"hiç.." harry cevap karşısında hafifçe gülerken yan dönerek yine uykusuna dönmeye çalışır, snape de kapıyı açıp çıkacakken harry mırıldanır

"senin dönmeni istemiştim, bakıcımın değil.."
eli kapının kolunda olan snape bir an durur, sonra kapıyı açıp dışarı çıkarken harry yine uykuya dalmıştır çoktan..

"evet, uyanığım, ve ruhum hala yerinde.."
"ben yerinde olsam aynaya bakmazdım.."
harry bunun üzerine fırlayarak banyoya giderken snape gözlerini devirir, bir an sonra içerden bir çığlık duyulurken snape oturmaya devam eder, harry dehşetle banyodan çıkıp "gözlerim sarı!"
snape başını sallarken harry ona bakarak
"ben onları yeşil seviyordum, döndürme imkanın var, değil mi?"
"özün gitti potter.."
"özüm gözlerim mi!" snape hafifçe sırtırırken harry onun ciddi olmadığını anlar ve "korkunçsun.. ne zaman geçecek?"
"bir iki saate kalkar.."
harry rahatlayarak yatağa otururken snape ona bakarak
"görünüşüne bu kadar önem veren bir kişi daha gördüm, o da draco malfoy, potter.."
harry ona bakarken cevaplar
"görünüş değil.. gözlerim annemden bana kalan, görebildiğim tek şey.."
snape bunun karşısında susarken harry de başını sallar ve
"uykum yok artık.."
"güzel.. aşağı inelim, çalışmamız gerek.."
"senin beni parçalaman gerek yani.. uykum geldi.."
snape onu ensesinden yakalar ve kaldırıp önüne atarken harry açık kapıdan çıkar, snape ise bunun nerden çıktığını düşünüyordur, kendini toparlayarak onu takip eder..

birkaç gün sonra, harry artık eve biraz alışmaya başlamış, ama çoğu zaman evde yalnız, daha çok *kendine* alışmaya çalışıyordu..

sihir gücünü yitirmek onu, pek göstermese de, derinden sarsmış, ve aslında ne kadar çok sihir yaptığını fark etmesini sağlamıştır : bir odaya girince *lumos, nox*, bir *wingardium leviosa*, bir *scourgify* veya *accio*..

tüm işlerini sihirsiz halletmek, mutlu ki, hiç yapmadığı bir şey değildir.. delikanlı ama eğer öyle bir şey olsa, o zaman kafayı yiyeceğini düşünürken snape'in etrafta olmasına ve olmamasına memnundur..

genç adamın öğretim tarzı birazcık değişmiştir, legilimens konusunda harry biraz ilerlediklerini düşünüyordur, profesör onun önünde sihir yapmaktan çekinmiyordu, olanları kabul etmesini istiyordu, ve harry aslında buna minnettardır, çünkü büyü yapabileceğini düşünmek istemiyordu..

snapein etrafta olmasından hoşlanmadığı konularsa, snapein çenesidir.. genç adam öyle usturuplu, öyle az, ama öyle etkili laflar ediyordu ki, harry bazen 15 dakika o lafın etkisinde, tek kelime bile edemiyordu..

ama lütfen, hayır, arkadaş falan olmamışlardır, harry hala adamdan hoşlanmıyordu, ama biraz anlaşabilmeye başladıkları da açıktır, harry en son ne zaman ciğerleri patlayana kadar ona bağırdığını ya da geceleri ona neler yapacağını düşünmekten uyuyamadığını hatırlayamıyordu.. aksine, bazen onun sabahları hazırladığı o garip büyücü yemeğinden hazırlamasını beklediği oluyordu.. ama yemeğin tadını, snapein yapmasını değil, lütfen.

"snape.. snape.. snape!"
genç adam dönerek uyanırken irkilir yine, harry ona bakarken fısıldar

"böyle uyuyorsan bu kadar sene nasıl canlı kaldın?!"
snape dirsekleri üzerinde doğrulurken
"güvendedeyken rahat uyurum, ve iksir aldım.. ne var potter?"
harry bir an ona bakarak
"sihir yapamadığım için güvende olduğumu mu sanıyorsun? bıçaklar da üzerinde işe yarar sanırım, tabii genel inanişaya göre vampir değilsen.."
snape ona bakarken cevaplar
"bu eve kolay kolay biri giremez, onun güveni. ama artık senin sayende güvende olamayacağım.." harry ona bakarken
"hey, hala yaşıyorsun."
snape ona bakarak
"ne oldu potter?"
"ah, evet.. yine rüya gördüm.."
snape ona bakarak
"ve şimdi mi söylüyorsun?"

"kuzeyde, çok önemli bir ölüm yiyenin eviydi, ve onu test edeceğini düşünüyordu.."
snape ona bakarken harry yatağa oturmuş, ona bakarak devam eder
"ev taştan, iki katlı,-"
"çok yardımcı oldun.."
"ne diyebilirim başka? isim vermiyor kafasına, deli mi ne.."
snape sessizce düşünmeye devam ederken cevaplar
"dumbledore'a haber vermeli miyim?"
harry ona bakarak
"dumbledore ne yapacak ki?"
"masum biri var mı işin içinde potter?"
harry haalarken düşünür ve
"hayır masum birini düşünmedi, gerçi masum kelimesinin anlamını biliyor mu bilmiyorum, ama hayır ben görmedim.. hem seni çağıracağını gördüm, birazdan çağırabilir.."
snape ona bakarak
"önemli şeyleri bilerek mi sona saklıyorsun?"
harry ona bakarken
"daha heyecanlı oluyor.." snape gözlerini devirirken harry gülümser ve
"kafam karışık, sen sordukça hatırlıyorum.."
snape iç çekerken harry yine kalkar yataktan, ve snape de kalkarken bir an sonra hızla bir nefes alır, harry ona bakarken snape mırıldanır
"önemli değil, çağırılıyorum.. hadi git potter.."
harry başını sallar ve kapıya giderken
"geri dön.." snape başını sallarken dolabına ilerliyordur, harry dışarı çıkar..

evet, 1 sene geçmiş, ve 1 sene aradan sonra devam etme denemesinde bulunuyorum, bakalım nasıl bir belaya bulaşacağım.. çok güzel yazmışım, çok özenmişim, şimdi ne yapacağım merak ediyorum, daha mı güzel olacak, daha mı kötü olacak, ama görmek için yazmak gerek, bakalım..

SOUNDTRACK

ARIELLE DOMBASLE - I WISH YOU LOVE

harry gramofonu kurabilmiş, büyük borudan çıkan sesle gerilerken evin sessizliğini sonunda yıkabilmiş, beklemeye devam eder, ateşin başına otururken dışarısoğuk ve karanlıktır, delikanlı camlara gitmiyor, ateşin başında bekliyorken neden beklediğini bilmiyordur, beklediği için azar yemesi de olasıdır, ama "nasılsa beni beklemiyor" yüzünden mi bekliyordur, onu düşünüyorken cisimlenme sesini duyar, ayağa fırlarken

asasını masadan alıp kapiya tutar, kilit zorlanırken bir an sonra açılır, snape görünürken harynin gözleri büyür, genç adam kirişe tutunurken fısıldar
"benim-" hary ona gitmek istese de orda durmaya devam eder, snape yan dönerek kirişe sırtını dayarken fısıldar
"döndüm.."
ve hary bunu duyunca ona koşarken yere yığılmak üzere olan adamın kolunun altına girer, ona destek olarak odasına götürürken adamın odasının neden alt katta olduğunu anlar..

hary onu yatağa yatırdığında snape kendinden geçmiş, hary kızgın, bir an ne yapacağını şaşırırken çağırabileceği bir cini yoktur, yapabileceği bir büyü yoktur-

delikanlının aklına onun sözleri gelir, *büyüsüz sihir dalları*, hary koşturarak genç adamın iksir odasına girerken kimse onu engellemez, hary dolapları açarak snapein düzenli dolaplarına bakar, her şişede isimler yazıyordur, delikanlı temel öğeleri alır ve geri dönerken açık kapıdan içeri girer, konuşur

"umarım bir hata yapmam, ama bayılmasaydın.."

ve genç adamın başını kaldırır, açık ağızından içeri akıtırken sıvılar geri taşacak gibi olur, hary onun boynunu destekler ve eliyle masaj yaparak yuttururken snape inler, hary bir an ona ve insani tepkisine bakarken kendini toparlar, diğer şişeye geçer..

hary vurulan kapıyı derinlerde bir yerde duyarken iskemleden kalkar ve kapıyı kapatarak odadan çıkar, ana kapıya giderken camdan kim olduğuna bakar, dumbledore'u görünce yaşlı büyücü ona gülümser, hary de gülümser ama kapıyı açmazken konuşur

"içeri davet edemem, üzgünüm.."

camın öbür yanından onu duyan yaşlı adam gülümser

"ah önemli değil hary, ve tedbirli olman güzel.. severus nasıl?"

hary ona bakmaya devam ederken dumbledore başını sallar ve ondan bilgi almak yerine o bilgi verir,

"lütfen severus uyandığında ona çok iyi bir iş başardığını söyle, istediği zaman dönebilir, okul nasılsa hemen açılmıyor, yine normal tarihe aldım, ve o da nasılsa hazır.."

hary başını sallarken yaşlı adam devam eder

"iyi mi? iksir listesi vermem gerekiyor mu?"

"bilmem gereken ne var?"

dumbledore ona eğer şu veya bu olursa vermesi gereken iksirleri söyler, tekrar ettirir, hary hepsini ezberlerken yaşlı adam başını sallar, sonra iyi geceler diler ve yok olurken hary sessiz, eve dönerek odaya gider..

SOUNDTRACK
YANN TIERSEN - WATCHING LARA

harry yerde, dizlerinin üzerinde, ıslak bir bezle genç adamın yüzündeki, boynundaki kan izlerini siliyorken snape uyuyordur, harry dönerek bezi tekrar nemlendirir, sonra parmak ucuna sarar ve onun boyun boşluğuna eğilerek kabukları silerken genç adamın nefesi yanağına vuruyordur, harry fısıldar

"bu kadar kana bulanacak ne yaptın anlasam.. voldemort kan dökmeyi sevmez, ama her seferinde kana bulanarak dönüyorsun.."

ve tekrar dönerek bezi yıkar, parmağına sarar, uyuyan adamın yanağını temizlerken gözler açılır, harry onun üzerine eğilmiş, ona bakıyorken parmağı onun yanağında duruyor, ikisi birbirlerine bakarken zaman durur..

harry ona bakıyorken snape'in onu görüp görmediğinden emin değildir, adam bir noktaya, onun gözlerine bakıyor ve değişmiyordu, harry kıpırdamaya korkuyorken snapein gözlerindeki bakışı daha önce hiç görmediğini hissediyordu, elbette hiçbir zaman onu uykudan *ya da baygınlıktan* uyanırken görmemiştir, veya hiçbir zaman onun üzerinde durmamıştır, ya da hiçbir zaman birbirlerine konuşmadan bu kadar uzun süre bakmamışlardır, harry göğsünün ortasından midesine bir şeylerin kaydığını hissederken snape başını sağa çevirerek bağı kopartır, harry onun açılan boynuna bakarken genç adam kapıya bakarak gözlerini kırıştırıyor, nefes alıyordur, harry sessiz, büyük bir cesaretle bezi onun boynuna sürter ve izleri temizlemeye devam ederken snape konuşmaz..

SOUNDTRACK ALANIS MORISSETTE - I WAS HOPING (UNPLUGGED)

harry ertesi sabah kahvaltıyı hazırlıyor, snape hala uyuyorken delikanlı nasıl hissetmesi gerektiğini bilmiyordu, dün gece sanki bir şeyler değişmiştir: snape onun ona dokunmasına, onunla ilgilenmesine izin vermiştir, zayıf olduğunu göstermiştir, diğer insanlar gibi, *onun gibi*, acı çektiğini göstermiş, dinlenmiş, kabuslar görmüş ya da uyumuştur, harry kızarmış ekmekleri tabağa geçirirken çay fokur fokur kaynıyordu, delikanlı uzanarak demliği suyla doldurur, kenara koyarken elinde tabakla masaya döner, içeri giren snape'le gözgöze gelirken zaman yine durur..

harry onun gözlerine bakıyorken elindeki tabağın dengesini her nasılsa sağlayabiliyor, konuşur

"günaydın.."

snape cevap vermeden ilerler, harry de ilerler ve ekmekleri masaya koyarken dönerek ocağı kapatır, ne söyleyeceğini ya da ellerini nereye koyacağını bilmiyor, günlerdir ilk defa şu anda kendi problemlerini unutmuş, onunla ne yapacağını düşünüyorken dönerek bardaklara çay doldurur, alarak masaya getirir ve birini onun önüne koyar, snape nerdeyse duyulmayacak bir teşekkür mırıldanırken ikinci fincan devrilme tehlikesi geçirir ama haberi olmaz, delikanlı otururken bir süre sadece porselenlerin sesi duyulur..

"dün gece dumbledore geldi.."

snape cevap vermez, ama harry onun dinlediğini biliyor, devam eder

"iyi bir iş çıkarttığını söylememi istedi-" snape ona bakar, harry cevaplar

"olanları anlatmadı hayır.." genç adam tekrar kahvaltısına dönerken delikanlı devam eder

"istediğin zaman dönebileceğini, okulu normal zamanda açacağını, ve nasılsa senin hazır olduğundan emin olduğunu söyledi.."

snape hafifçe gülerken çayından bir yudum alır, harry kaşlarını çatarken genç adam ona bakarak konuşur
"istediğim zaman dönebilirmişim.. seni burda mı bırakacağım?"
harry ona bakarken snape mırıldanır
"bırakacağımı mı sanıyordun? elbette okula döneceksin potter, bir yerde kalamayacak kadar korunmasızsın-"
"ben de bunu konuşmak istiyordum.."
snape öyle mi derken arkasına yaslanır, ona bakarak mırıldanır
"ne söyleyeceksin merak ediyorum, sabahımı daha şenlendirmediyğine göre, önemli bir şeyler olacaktır-" harry başını sallar, konuşur
"dönmek istemiyorum.. hogwartsa.."
snape ona bakarken harry açıklar
"sandığından daha çok savunmasız olacağım, bir sürü slytherin va-"
"bir sürü gryffindor da var.. profesörlerin var.. *müdür* var.."
"*müdür* devamlı ensemde gezmiyor snape.."
snape ona bakarken harry devam eder
"malfoy beni koridorda sıkıştırırsa hanginiz yanımda olacaksınız? malfoy ve 20 arkadaşı ben ve hermioneyi sıkıştırırsa hermione hangi birine yetişecek? ayrıca ben hermioneyi *neden* tehlikeye atayım?"
profesör cevap vermiyorken harry konuşur
"mantıksız.. burda oturmam daha mı mantıklı diyeceksin, değil belki, ama en azından kimseyi tehlikeye atmam-"
"nasıl atmazsın, sorabilir miyim?"
"tek başıma burda durursam kimi tehlikeye atacağım?"
snape gülerken cevaplar
"herkesi potter! herkesi tehlikeye atacaksın!"
harry kaşlarını çatarken snape konuşur
"anlamıyorsun, değil mi? *neleri* kaybettiğimizi? *neyin* eşiğinde olduğumuzu? problemin büyük, ve anlıyorum, başka bir şeyi göremiyorsun, ama görmen lazım potter!"
harry ayağa kalkarken cevaplar
"güçlerimi kaybetmem yetmedi mi? hala mı savaşı ve imajı düşünmek zorundayım?!"
snape de ayağa kalkarken konuşur
"elbette zorundasın! hepimiz mantıklı olmak zorundayız-"
"ne için? daha çok sürünmek için mi?!"
snape ona bakılırken harry kızmış, sorgular
"anlamıyor muyum sanıyorsun? sadece zaman kazanıyorsunuz! üzerimde gizlilik yaratıyorsunuz, *belki* büyü yapabiliyordur, belki aslında *daha da* güçlenmiştir, ama *voldemort* biliyor! artık gücüm yok, olsaydı da bir şey olmayacaktı, ama artık yok, ve snape, ben okul koridorlarında yürüyerek kimseye umut aşıluyamam! o koridorlarda her gün, her dakika sersemletilme tehlikesi altında yaşayamam! yapamayacağım sihirlere öğrenemem, nasıl bu kadar zalim olabilirsiniz?!"
snape ona bakıyorken harry gözleri dolmuş, ama onun önünde ağlamak istemiyor, döner ve çıkıp giderken genç adam derin bir nefes alır..

SOUNDTRACK

SAYBIA - BEND THE RULES

harry odasına dalarken kendini artık eskisi kadar kızgın bile hissedemiyordur, sanki duyguları da ondan sökülüp alınmıştır, delikanlı neleri kaybettiğini hala bilmiyorken 11 sene bilmediği bir şeyle yaşayıp, şimdi onsuz kalınca neden bu kadar boş hissettiğini algılayamıyordur, ama öyledir işte, boş bir kabuktur artık, ve herkes ona zarar vermek isteyecektir, neden gitmesine izin vermiyorlardır, kaybolabilirlerdir, mugglelar kaybolmayı başarabilirlerdir-
"harry.."

harry hızlı bir nefes alarak ona dönerken snape kapıda, ona bakıyordur, delikanlı yaşları geri yollarken sesi çatlak, sorar
"tartışmaya mı geldin, istemiyorum-"
"hayır.." snape içeri adım atar, harry bir adım geri atarken genç adam etkilenmemiş, ona bakarak konuşur
"sonunda aklındakileri paylaşmaya başladın.."
harry gözleri kocaman, her an yaşlar geri gelecek, fısıldar
"bilerek mi yaptın? bağırمام için-"
"bir şeyler hissetmen için.. bir şeyler hissetmelisin potter, sadece sihrin gitti, kişiliğin değil.. duyguların değil.. kafan hiç değil.. hala aynı delikanlısın, ve bunu anlamaman gerekiyor.."
hala aynı olan delikanlı önüne gelen adama bakarken fısıldar
"o zaman neden bu kadar eksik hissediyorum?"
snape onun gözlerine bakıyorken cevaplar
"çünkü gerçekliği ayırt edemiyorsun.. evet hayatın için önemli bir şeyi kaybettin, ama hala yaşıyorsun.. evet bir silahını kaybettin, ama kaynaklar hala çevrende.."
harry ona bakıyorken titriyordur, snape başını iki yana sallar
"hayır, sana bir umut vermiyorum.. bir daha hiçbir zaman asa kullanamayacaksın, büyüleri söylesen de bir işe yaramayacak, artık bir büyücü değilsin.."
harry başını eğerken hayır ağlamayacaktır, snape devam eder
"ama potter, bir silahın var.. hala var.."
harry başını kaldırarak ona bakar, snape konuşur
"kuralları esnetmek.. bu senin uzmanlık alanın, yanılıyor muyum?"
harry ona bakarken snape gayet ciddidir, delikanlı gülerken başını çevirir..

"bunda hepimizden iyisin, neden şimdi de yapmıyorsun-"
"ne yapabilirim snape? voldemorta gidip 'pardon sen bir büyücüydü öldürecektin, ben artık değilim, hadi vazgeç' mi diyeceğim?"
snape ona bakarken harry şokla durur, genç adamın dudakları yukarı kıvrılırken harry inleyerek rahatlar, fısıldar
"sen de kafayı yedin diye düşündüm-"
"en azından hangimizin kafasız olduğunu biliyorsun.."
harry haha derken devam eder
"hangi kuralları esneteceğim? benim durumuma özel bir kural mı var-"
"elbette var.. tarihte büyü gücünü kaybeden ilk büyücü değilsin potter, maalesef bu ünvanı ilk sen alamadın-"
"merak etme, benim yarattıklarım bana yetiyor, bu başkasının olsun.."
snape bunu duyunca ona bakar, harry de ona bakarken genç adam bir an sonra devam eder, saniye geçer..

"hogwartsta engelli büyücülere de her zaman yer vardır-"
"şimdi de engelli mi oldum.."
snape ona aldırmadan devam eder
"kofti değilsin, büyücü olduğunu herkes biliyor,-"
"snape-"
"ve dedikodu da yayacağız, senin kendine kabul ettirmen gereken tek şey, hala bu camiaya üye olduğun.. kimse seni kovmuyor, hala aynı pottersın, sadece kafan biraz daha fazla çalışıyor, çünkü havada uçmuyorsun.."
harry o anda quidditch hayatının *da* bittiğini hatırlarken gözleri büyür, snape oh hayır derken delikanlı inleyerek ona sırtını döner, cama ilerlerken snape onun arkasına bakarak yüzünü ekşitir..

"potter, üzgünüm-"
harry elini kaldırarak onu susturur, camdan dışarı bakmaya devam ederken fısıldar

"kendi kendime başardığım tek şey oydu.. bana verilmeyen.."
snape arkada, ilk defa gerçekten onun için üzölmüşken konuşur
"biliyorum.." harry ona döner, ve onun *bildiğini* görürken yutkunarak quidditchi de bir köşeye yollar, sesi titriyor, ama gülümser, sorar
"neleri esneteceğim?"
snape ona bir adım atarken cevaplar
"yanında devamlı bir hayalet olabilir.. ya da profesör.. kim olacağını sen seçersin, en yakın, en güvendiğin, en koruyacak, minerva gibi-"
"sen gibi.."
snape donarak ona bakarken harry de ona bakıyordu, sorar
"başka?" ama snape bir süre daha ona bakarken harry kızardığını hisseder, bakışlarını kaçırdığında snape bir süre sonra devam eder
"derslerde zorlandırılmazsın, bazı şeylerden muaf olursun, vesaire vesaire, ama elbette iksir buna dahil değil.."
"elbette.."
"elbette.."
ikisi birbirlerine bakıyorlarken harry fısıldar
"hala slytherin riskine çare bulamadın.."
snape ona bakıyor, bir süre yeşil bakışları izlerken mırıldanır
"biraz vakit ver.."
ve dönerek yürür, odadan çıkarken harry onun arkasından bakıyor, hafifçe gülümser..

SOUNDTRACK

BRANDI CARLILE - TURPENTINE

harry oturma odasında, legilimens nedir onu okuyorken kapı açılır ve snape elinde bir yelekle içeri girer, harry ona bakarken genç adam çenesiyle ona kalkmasını işaret eder, harry kalkarken snape metalik, gri, ve incecik yeleği ona tutar, harry sessiz, döner ve giyerken gerçekten metalden, ama incecik olduğunu görürken parmaklarını dolaştırır, ona dönerken snape asasını çıkartmış, onun göğsüne savurur
"stupefy."
harry lanetin çarptığını hisseder ama onu etkilemezken delikanlı heyecanla göğsüne bakar, ellerini yelekte indirip çıkartır, sonra başını kaldırarak ona bakarken genç adam yeleğe bakıyor, konuşur
"salazar'ın yeleği.. sinsice, haince, zekası olan herkesin akıl edebileceği ama üşendiği tam bir slytherin işi.."
harry kollarını kaldırır, indirir, incecik metal kumaş onu sararak iyice oturur ve öyle kalırken harry fısıldar
"benim mi?"
"okul süresince.. sonra geri alacağım.."
harry tamam derken gülümseyerek ona döner, konuşur
"muhteşem bir şey.. gerçekten.. sağol snape.. çok iyi bakacağım, söz veriyorum.."
"umarım yaparsın-"
"yapacağım.." harry bakışlarıyla bunu mana ederken sonra gülümseyerek dikleşir
"beni okulda bu kadar istemen gözlerimi dolduruyor, zamanında kovmak için her şeyi yapabilecek haldeydin.."
snape gözlerini devirir ve odadan çıkmak için dönerken harry hızlı, önüne geçer, ona bakarak gülümsüyor, konuşur
"işlerin terse dönmesi güzel.."
"istediğimi söylemedim.. dönmen sadece gerekli.."
harry gülümserken snape mırıldanır
"çekil potter.."
"ne yaparsın, lanet mi atarsın?"

"hayır, yumruk.." harry gülerek çekilir ve koltuğuna giderken snape bir an zengin sesle durur, duymayalı çok, hele ona yönelik hiç olmuştur, odadan çıkarken harry yeleşini inceliyordu..

SOUNDTRACK NOBUO UEMATSU - MUSIC BOX

snape normalde bir eve tıklı kaldığında neler yapıyorsa onları yapıyor, harry de evi keşfe çıkmışken bir odanın kapısını iter, uzun süredir açılmamış kapı gıcırdayarak kayarken harry uzaklardan gelen bir piyano sesini hayal meyal duyar gibi olur, ama o kadar da uzakta değildir, içerde üstü örtülü bir piyano vardır, harry geri dönerek eve bakar, ev hala aynı karanlıkta ve sessizliktedir, delikanlı içeri girerek kapıyı kapatır, ve tozlu odada yürürken bu oda aydınlık ve kahve-sarı renklerdedir, harry eski örtüyü piyanonun üzerinden sürükleyerek çekerken siyahlığı pırl pırl parlayan piyano ortaya çıkar, harry elinde olmadan nefesini tutarken müziği sanki duyuyordu, hayatında hiç piyano çalmamış, gerçekten görmemiş delikanlı elini onun kuyruğunda gezdirirken içindeki teller titreşir, harry gülümserken fısıldar

"çok mu yalnız kaldın?"

ve onu okşayarak yürümeye devam ederken ilk defa sihirli bir müzik aleti görüyor, fısıldar "seni kim çalıyordu merak ediyorum.."

piyano cevap vermezken harry kapalı tuş takımının üzerinde duran siyah bir kutuyu görür, piyanonun genişliği kadar uzun olan iskemleye oturarak kutuyu açarken tozlu odada tuş sesleri yankılanır, müzik kutusu etrafa ses yayarken harry kutunun içindeki dansı izler..

harry müzik kutusunu piyanonun üzerine koyar, müzik çalmaya devam ediyorken içindeki minik müzik salonunda izleyiciler izliyor, bir adam piyano çalıyordu, delikanlı tuş takımını kaldırır ve tertemiz beyaz tuşlarla parlayan siyah tuşlara bakar, siyah tuşların üzerinde snape ailesinin armaları vardır, harry parmağını kuyruğu içerisinden geçen yılanın üzerinde dolaştırırken hiçbir şey olmaz, delikanlı iç çekerken o tuşa basar, tuşun sesi odada duyulurken müzik kutusu hafifçe zıplar, harry başını kaldırıp ona bakar ve kutuyu alırken içindeki piyano çalan adam durmuş, ona dönmüştür, harry de ona bakarken genç adam oturur ve tekrar tuşlara basmaya başlar, diğer eliyle ona tuşları işaret ediyordu, harry gülümseyerek konuşur

"ben piyano çalmayı bilmiyorum.."

ama adam ona inatla gösterirken kendi elini gösteriyordu, *yavaş yavaş, aynı tuşlara*, harry hafifçe gülerek kapıya bakar, hala kapalıdır, delikanlı kutuyu yanına koyar, sonra aynı tuşa basar, ikisi aynı anda ses çıkartırlarken harry gülümser, yavaş yavaş ikisi çalarlarken izleyenler alkışlarlar..

harry gülümseyerek tuşlara basıyorken birden kapı açılır, delikanlı fırlarken kutu yere devrilir, harry kapıdaki adamın ifadesiyle donarken snape ona bakıyor, fısıldar "dışarı."

harry ona bakarken konuşur

"kötü bir niyetim yokt-"

"dışarı-"

"snape gerçekten-"

"DIŞARI POTTER!"

harry koşarak onu geçer ve dışarı fırlar, adım sesleri duyulurken snape odada, kıpırdamaz, yerdeki kutu çalmaya devam eder..

SOUNDTRACK
BRANDI CARLILE - SHADOW ON THE WALL

harry koşmuş, koşmuş, bodrumda en son noktaya kadar gitmişken yere çökmüş ve oturmuş, karanlık onu ürkütmüyor, böcekler onu korkutmuyor, öylece oturuyorken sabah ve akşam arasındaki fark onu korkutuyordur..

özel bir şeye dokunduğunu biliyordur, ama incitmemiştir, parçalamamıştır, düşünseli gibi bir şey de değildir, tamam snape onun özeline girilmesini sevmiyordur, ama bu evde tıklı kalmıştır, bütün gün odasında oturmasını mı bekliyordur?!

"potter?"

harry cevap vermezken adım sesleri bodrum merdiveninde durur, cevap bekler, harry kıpırdamazken snape dönerek evin diğer tarafına uzaklaşır, harry arkasına yaslanır..

"potter- harry uyan- harry-" harry gözlerini açarken başını silkeler, snape ona bakıyor, konuşur
"ne işin var burda? iyi misin-" harry dikleşirken iyi olduğunu söyler, snape ayağa kalkıp konuşur
"güzel, ne işin var burda?"
"buraya da mı gelemiyorum?"
snape ona bakarken harry de ona bakar, genç adam konuşur
"eşyalarıma dokunulmasından hoşlanmadığımı biliyorsun-"
"o bir düşünseli değildi, basit bir piyanoydu, hiçbir şey yapmadım! artık bunları geçmen gerekmiyor mu? sihirli eşyalarını açamam, sihirli eşyalarına dokunamam,-"
"kutu lanetliydi potter!"
harry ona bakacaklıken snape sessizlikte durmaya devam eder..

"ne-ne demek lanetliydi? hiçbir şey olmadı-"
"eline alınca seni öldüren cinsten değil.. o adamla beraber piyano çala çala başka her şeyi unutabilirsin, hayatı, amacını, ruhunu.."
harry kaşlarını çatarak ona bakıyorken fısıldar
"neden atmadın peki? dokunabileceğimi biliyordun.."
"unutmuşum.." ve snape dönerek kapıya gider, merdivenleri çıkarken harry nedense onun yalan söylediğini hissetmiş, arkasından gider, o sırada snape'in onu uyandırırken iyi olup olmadığını sorduğunu, ve harry dediğini anımsar, merdivenleri çıkan adamın arkasından bakarken o da tırmanır, yukarda konuşur
"iyiyim.. sadece uyuyakalmışım.. yorgunum, biliyorsun.."
snape ona dönerek iyi derken harry devam eder
"özür dilerim.. eşyalarını karıştırmamam gerekiyordu, haklısın.."
snape ona bakıyorken harry bakışını çekmez, genç adam konuşur
"istiyorsan piyanoyu kullanabilirsin, ama kutuya dokunma.."
harry *ben piyano bilmiyorum* diyemeden snape döner ve uzaklaşırken delikanlı arkasından bakar..

harry müzik odasına dönmüş, dolapları açmış, her rafta bir sürü nota, ve sürü de not bulmuşken hepsini yaymış, hiç birini anlamıyor ama bir özellikleri olduğunu biliyor, özenle yazılmış şarkıların kağıtlardaki izdüşümlerini okuyorken akşamın çöktüğünü fark eder, kağıtları aynı düzende yerlerine bırakır, ve çıkıp mutfağa gider, akşam yemeğini hazırlarken snape içeri girer, harry sırtı ona dönük, tavalarla uğraşıyorken mırıldanır

"vernon eniştem gibisin, tam yemek saati mutfağa damlayan, bütün gün beni görmek istemeyen adam tipi.."

arkasındaki tam yemek saati mutfağa damlayan, bütün gün onu görmek istemeyen adam tipi cevap vermezken harry tabaklarla döner ve birini onun önüne koyar, kendininkini de koyup bardak almaya giderken snape konuşur

"işlerim var potter, beraber buraya tatil yapmak için tıklandık.."

harry *doğru* derken bardağı biraz sertçe onun önüne koyar, snape susarken harry içecek bir şeyler alır..

SOUNDTRACK

WILLIAM JOSEPH - STELLA'S THEME

harry onun onunla konuşmayacağını anlayınca kitaplarını toplamış ve iyi geceler dileyip odasına çıkmış, gecenin bir yerlerinde de sızmışken boğazı kuru bir şekilde uyanınca karanlık ona hala gecede olduklarını anlatmış, delikanlı odasından çıkarak mutfağa giderken koridorda müzik odasının kapısının altından gelen ışığı görünce kaşlarını çatar, parmak uçlarında o tarafa giderken hiç ses duyulmuyordur, odada silencio olmalıdır, harry eğilerek boş anahtar deliğinden içeri bakar ve nefesini tutarken yere düşmemek için kendini zorlar..

snape profili kapıya dönük, bir şeyler çalışırken harry duymuyordur ama görebiliyordur, genç adam tuşlara bakıyor, iksirde usta ince ve uzun parmakları tuşlara ulaşıyor harry onun el yeteneğini belki de piyanoda kazandığını anlar, o sırada müziği hafifçe duyarken kulağını kirişe dayar, evet gerçekten duyuyordur, delikanlı heyecanla dinliyorken daha önce hiç böyle bir şey duymamıştır, acı çeken, yalnız bir şekilde bekleyen bir müziktir bu, harry kuruyan dudaklarını ıslatırken kalbinin ağrıdığını hisseder, uzanıp müziği tutmayı diler, orda, onun yanında oturup gerçekten izlediğini hayal ederken snape sessiz bir nefesle müziği yavaşlatır, ve bitirirken harry geriler, geriler, sonra koşarak merdivenleri tırmanır ve odasına girerken kapıyı kapatınca sırtını dayar, bu adamın görmediği yüzlerini düşünürken kutunun onun olduğunu anlar..

harry ertesi sabah kalktığında ev sessiz, müzik odasının kapısı da açıktır, delikanlı mutfağa gittiğinde snapei orda bulmayı beklemiyor, bir an donarken genç adam onu fark etmemiş ya da umursamıyor, masada üzerinden duman çıkmayan bir çay var, hiçbir şey hareket etmiyorken harry geri adım atmaya, onu yalnız bırakmayı düşünür-

"piyanoyu bana annem öğretti.."

harry o noktada ölümüne çivili kalırken kıpırdamaz, snape sırtı ona dönük, mırıldanır

"yıllarca beraber çaldık.. piyanoyu iki kişi çalacaksın ya çocuğunla, ya da sevdiğinle çalmalısın derdi, tuşlara kalbinden basmalısın.."

harry sesini çıkartamıyorken snape devam eder

"annemin her zaman başka birini düşünerek çaldığını düşünürdüm, babam da öyle düşünmüş olacak, onun yeteneğini o kutuya kapattı, annem bir daha piyano çalamadı.."

harry şokla nefes alırken snape kıpırdamıyordur, mutfak sessizken genç adam bir süre sonra kalkar ve dolaplara ilerler, mırıldanır

"yeni yemek almayacağım, okula gitmeden önce olanları bitirelim.."

harry bir süre kıpırdayamazken snape dolapları açıp kapatıyor, tabakları çıkartıyordu, harry de bir süre sonra ilerler, ve onun sağında, onunla beraber kahvaltayı hazırlarken bir süre sonra konuşur

“diğer öğretmenler durumumu öğrendi mi?”

snape hımlar, sonra cevaplarırken gün normale döner..

“legilimens nedir, öğrendin mi?”

harry ona bakarken bir kaş kalkar, delikanlı cevaplar

“teoride.. ama bir şey soracağım-”

“cehennem donuyor olmalı-”

“artık büyü gücüm yoksa, voldemort o kadar mugglein içinden benim kafamı nasıl bulacak?” snape ona bakarken harry de ona bakıyor, devam eder

“bir büyücünün akıl okumak için ya sihirsel yolu takip ederek onu bulması, ki burda parmak izi gibi bir izden söz ediyoruz, her büyücüde farklı, ya da o kişiyi karşısında tutması gerekmiyor mu? voldemort beni karşısında tutarsa zaten ölmüşüm, ama buradayken ya da başka yerdeyken benim kafamı nasıl bulacak?”

snape sadece ona bakıyorken harry kaşlarını çatarak fısıldar

“çok mu saçmaydı?”

snape uzanarak çayından bir yudum alır, cevap vermezken harry gülümser

“doğruydu, değil mi? doğru söyledim? snape?”

snape hala çayını içiyorken harry gülerken ayağa fırlar

“doğru bildim!”

snape bardağını indirirken mırıldanır

“cehennem gerçekten donuyor olmalı..”

harry hahalar ve gülerken dönerek bulaşıkları lavaboya bırakır, snape de hafifçe gülümserken harry suyu açar..

SOUNDTRACK

NATALIA OREIRO - CALIENTE

“ama o zaman çalışmama gerek yok!”

harry bir kitabını daha bavuluna sokuyorken snape mırıldanır

“potter, karanlık lord olmasa bile, gözlerine bakacak çok kişi var-”

“okulda kafamı okumaya kalkacak biri olursa hissederim inan.. sence okulda legilimens yapabilecek kadar güçlü biri var mı?”

snape ona bakar, harry gülümser, konuşur

“sen hariç.. seninle aramızdaki bağ *apayrı*, onu artık kendi parçamdan sayıyorum..”

snapein gözleri büyürken harry kitabı ona kaldırarak gülümser, sonra tekrar bavula dönerken snape mırıldanır

“tamam, belki bu konuda haklısın-” harry zevk dolu bir ses çıkartırken genç adam gözlerini devirerek devam eder

“ama potter, çalışmazsan her köşe başında beyninin en ücra köşelerine kadar gireceğim, haberin olsun..”

“girmediğin bir yer kalmış mıydı?”

ve ona bakarken genç adam mırıldanır

“hala kimi arzuladığını bilmiyorum..”

harry derhal heylerken snape sırttır, konuşur

“bütün okul bunu öğrenmeyi çok ister sanırım-”

“kimseyi arzul-*snape!*”

“slytherinde bu bilgi için birbirini tepecek öğrencilerim var-”

“çünkü hepsi adi, *beni tehdit ediyorsun!*”

snape öyle mi yapıyorum derken dayandığı dolaptan ayrılır ve kapıya gidiyor, konuşur
"akşam 7'de hazır ol.."
harry arkasından hırlarken snape odasına gider, delikanlı kazağı bavula atar..

"potter!"

snape kapıda bekliyor, sinirlenmeye başlayırken merdiven tarafından bir gümbürtü duyulur, snape o tarafa yürürken harry bağıır

"GERİLE-" snape gerilerken bavul merdivenlerden yere düşerek önünde durur, snape yukarı bakarken harry elinde bavulun kopmuş sapı, konuşur

"havalandıramadım.. doğal olarak."

snape iç çeker ve başıyla gelmesini işaret eder, harry basamakları inerken snape bavulu havalandırır ve kendi küçük çantasınının yanına gönderir, iki bavul yan yana dururken snape ona dönerek konuşur

"her şeyini aldın mı? kitapların, kıyafet, asan, iksir setin, yelek?"

harry hepsine başını sallarken kazağının yakasını aşağı çeker ve metali gösterir, snape onaylar ve pekala derken onun kolunu tutar, harry titrerken snape ona bakar, delikanlı gergin, fısıldar

"gücüm varken bile yan cisimlenme canımı yakıyordu.. şimdi ne olacak?"

snape doğal olarak şimdi ne olacağını bilmiyorken mırıldanır

"daha önce kimle cisimlendin?"

"dumbledore.."

snape hımlar, sonra uzanarak onun kolundan kazağı sıyrır, ama yelekle karşılaşır, harry ne yaptığını söylerken genç adam mırıldanır

"büyücüye ne kadar dokunursan o kadar az etkilenirsin, dumbledore'a sarıldığını sanmıyorum, bu kıvrılmıyordu değil mi-" snape yeleği bırakır, ona bakarken harry de ona bakıyordu, snape iç çekerken *tamam* der, harry gülümser ve ona sarılırken snape yüzünü buruşturur, harry sırtır

"kim derdi ki-"

"hala demezlerse sevinirim.."

harry gülerken snape cisimlenir, harry başını saklayarak gözlerini yumar..

harry ayağı tekrar yere bastığında snape mırıldanır

"potter, nefes alamıyorum.."

harry ohlar ve onu bırakarak gerilerken snape bavullara döner, delikanlı da dönerek hogwartsa bakar, sonra ona dönerek gülümser

"sağol, hiç canım yanmadı-"

"tek vücut gibiydik çünkü, herkese öyle mi sarılıyorsun?"

harry onu takip ederken gülümseyerek konuşur

"sadece en sevdiğime-"

"biraz daha konuş, bavulunu sürükleyerek getirirsin.."

harry derhal susarken ikisi okul arazisine girerek büyük şatoya ilerlerler..

"harry, seni görmek mutluluk!" harry dumbledoreun ona sarılmasıyla gerilirken yaşlı büyücü çekilir, severusa bakarak gülümser

"hoş geldin severus.. istediğin her şey odana gönderildi, bundan sonrasını ben halledebilirim.."

snape başını sallar ve yürürken harry panikle dumbledore'a dönerek sorar

"nereye gidiyor?!"

"odasına gidiyor harry-"

"neden, yalnız olmamam lazım değil m-"

"harry, *ben* burdayım?"

harry ona bakarken snape koridorda, delikanlıya bakıyordu, kaşlarını çatır ve dönerek uzaklaşırken harry sessiz, başını sallar..

"harry, artık profesör snape'le geçinebilmen beni mutlu ediyor.. bir probleminiz yok, değil mi?" harry yok derken dumbledore gülümser, konuşur
"okulu sana uygun hale getirmeye çalışıyoruz, okul açıldığında hazır olacağız.. kimse sana saldıramaz, ama yine de yanında biriyle gezmeni tavsiye edeceğim.. sir nicholas da yanında bir büyük olmadığında görünmez olarak seni takip etmeyi kabul etti.."
harry neden snape olmadığını düşünürken yüzüne yansımış olacak, dumbledore mırıldanır
"biliyorum, kişisel alanını istiyorsun, ancak bunu sana sadece gryffindor kulesinde verebiliriz harry.. üzgünüm.."
harry bir şey demezken dumbledore ona bakıyor, sorar
"benimle konuşmak ister misin?"
harry başını iki yana sallarken dumbledore pekala der, gidebileceğini belirtirken harry kalkar ve dışarı çıkar..

SOUNDTRACK

NATALIA OREIRO - POR VERTE OTRA VEZ

harry aylardır adım atmadığı koridorlardan bugün güven içinde geçerken tehdit yoktur, etrafta kimse bulunmuyordur, okul ona aittir, delikanlı zindan merdivenlerini iner, adımları duyulmazken harry sınıf kapısının aralık olduğunu görür, içeri girerken snape orada yoktur, harry ofise giderken snape elinde kutularla dışarı çıkıyor, onu görünce durur, harry gülümserken snape yüzü boş, ifadesiz, mırıldanır
"ne var potter?"
harry ona bakarken cevaplar
"hiç.. konuşmaya geldim-"
"neyi? müdür hazır bekliyordur-"
"seninle konuşmaya geldim.. öylesine.. okul boş, canım sıkılıyor.."
snape kutularını masaya koyarken mırıldanır
"ne zaman can sıkıntısını geçirdiğin arkadaşın oldum potter, ben öyle bir şey hatırlamıyorum.. aksine, okula geldiğimizde artık daha fazla görüşmeyeceğimizi umuyordum, seni koruyacak birileri varken.."
harry onun sırtına, profiline bakıyorken oyunu anlamaya çalışıyordur, ama snape oyuna mahal vermiyor, ona dönerek devam eder
"yine mi yanıldım?"
harry şaşkın, ona bakıyorken konuşur
"neden böyle davranıyorsun? öğrenciler varken tamam rol yapardık ama-"
"rol? nedir rol olan?" harry kaşlarını çatarak yere bakarken anlamıyordur, snape onu izliyor, konuşur
"evet bir süre beraber yaşadık, evet zorluklarının üzerinden geldin, ama artık yalnız olacaksın-"
"bu mu? yalnız olmamı istediğin için mi böylesin? ben zaten yalnızım, kim benim yerimde ki snape-"
"profesör snape-"
"iyi tamam, *profesör* snape! hatta *tamam*, saygı ve terbiye: kendi başıma duymamı istediğiniz için mi böyle davranıyorsunuz bana profesör?"
snape ona bakıyorken harry de ona bakıyor, tekrar sorar
"bu mu sebep? yarın nasılsa her şey yine eskisi gibi olacak, neden bana şimdi de acı çektiriyorsun?"
snape başını dikleştirirken harry de hızla dikleşir, topa top
"yani, lafın gelişi, tartışmak canımı yakıyor.."
snape öbür tarafa döner ve masanın etrafında dolaşırken konuşur
"git potter, iksir dersi olmadan da dönme.. ve merlin aşkına, biraz çalış, sihrin yokken bari bir şeyleri başar.."
harry ona bakar, snape kağıtlarını düzenliyorken ona dönmez, harry masaya ilerlerken konuşur

"biri canımı yakarsa gelebilir miyim?"
snape başını çevirerek ona bakarken harry de ona bakıyordu, fısıldar
"gelebileceksem, geldim say.."
ve dönüp kapıya giderken snape arkasından bakıyor, iç çeker
"potter.."
harry ona dönerken snape derin bir nefes alır...

"bugün *müdürün* önünde beni istedin-"
"ama o biliyor-"
"olsun! ben senin arkadaşın değilim, dostun değilim, beni isteyemezsin, güvenliğinden beni sorumlu tutamazsın-"
"snape sen benim- sen osun işte! görmüyor musun?"
snape iç çekerken cevaplar
"görmemem gerekiyor.. senin de öyle.. savaş hala devam ediyor-"
"hani kaybetmiştik?!"
snape ona öyle bir bakar ki harry gülümser, genç adam gözlerini devirirken harry ona ilerleyerek konuşur
"başkalarının önünde inan potter olurum, canını okurum, ama yalnızken de bunu hak ediyor muyum? hak ediyordusam neden bana baktın?"
"bakmadım, başıma kaldın-"
"her neyse! artık birbirimizden nefret etmiyoruz, tamam en yakın arkadaşım değilsin, ve olma da zaten,-" snape gözlerini devirirken harry devam eder
"ama orda olamaz mısın? seni isteyemez miyim?"
"isteyemezsin potter.. seni ben korumayacağım, başka birini seç-"
"başka birini istemiyorum!"
snape ona bakarken harry kızgın, konuşur
"geçen senelerde hangi köşeyi dönsem sen çıkıyordun, kimse de yadırgamıyordu! yine beni takip et-"
"*ben seni takip etmiyorum!*"
harry ona bakar, snape de ona bakıyorken delikanlı pes eder
"iyi, etmiyorsun.. ama yaptığın her neyse, bu sene de yapabilirsin-"
"ve? sonra nasıl dedikodular çıkar?" harry kaşlarını çatarken mırıldanır
"nasıl dedikodular çıkacakmış?" snape gözlerini devirirken parmağını şıklatır
"biz karşı taraflardayız!"
harry haa derken snape dönerek uzaklaşır, harry arkasından yürürken konuşur
"olsun! beni kandırıldığını söylersin, ne var? voldemortu kandırıyorsun, beni mi kandıramayacaksın?"
snape dosyalarını düzenliyorken cevap vermez, harry yanında, devam eder
"güvenimi kazandığını söyle, istersen öğrencilerine de söyle, voldemort beni istediğinde hemen alıp götürülebilmek için hep yanımda olduğunu söyle, benim sana güvenmemi sağladığını söyle, aldattığını, yakın davrandığını-"
snape dururken harry onun profilini izliyor, fısıldar
"sırlarını açtığını, bazı şeylerini anlattığını, potterın hiç şüphelenmediğini söyle, sana güvendiğini, nedense senin yanında iyi hissettiğini, çünkü ikinizin de yaralı olduğunu bildiğini söyle, gerçeği ve doğruları pottera sadece senin söylediğini söyle, onun buna aç olduğunu söyle, kendini bir şekilde kabul ettirdiğini belirt-"
snape ona dönerken harry de ona bakıyordu, nefes nefeseyken fısıldar
"yapamaz mısın?"
snape ona bakıyorken harry kalbi boğazında atıyor, başında hissediyor, yutkunurken kendi sesini duyar, snape de önüne dönerken harry geriler, onun sağında duruyor, boş boş kağıtlara bakarken ikisi de konuşmaz, snape işini hallediyorken harry bir süre sonra sakinleşmiş, parmak uçları masaya değiyorken mırıldanır
"tamam.. gideyim.. daha bavulumu bile açmadım.."
ve onu dürter, snape ona dönerken harry gülümser ve bir şey diyecekken göz göze geldiği adam ona eğilerek boynundan yakalar ve onu kendine çekerken harry bir ses çikartarak ona tutunur..

harry başı dönüyor, onun kollarına tutunmuşken dünya çevresinde, damarlarında, beynindedir, delikanlı sihri tekrar hissettiğine yemin edebileceken snape onu boynundan tutuyor, ikisi de kıpırdamıyor, sadece dudakları birbirine geçili duruyorken harry gözleri kapalı, başının büyük bir uzayda küçücük olduğunu hisseder, düşecekken snape ayrılır ve önüne dönerek kağıtlarıyla uğraşır, harry geriler ve ellerini açarken gözlerini kırıştırır, sonra dönerek kapıyı açar ve dışarı çıkarken merdivenleri tırmanır, ellerinin titrediğini yukarı çıkınca fark eder..

harry duvara dayanmış, nefes nefeseyken neden diye düşünüyordur, son bir kale mi, bunu da yapınca ondan nefret edip gideceğini düşündüğü için mi, eğer öyleyse büyük aptallık ediyor-

harry inleyerek duvara dayanır ve yere çökerken elleri ağzında, öptüğü 3. kişinin bu adam olmasını kabul etmeye çalışırken onu titreten o kadar öpücükte bunun en büyüğü, ama en hareketsizi oluyor, delikanlı snapein umduğundan farklı kalelerin yıkıldığını düşünüyordur..

SOUNDTRACK IL PENSIERO DI TE - ANDREA GUERRA

harry bahçede oturuyor, gece çökmüş, ayaz esiyorken delikanlı aldırıyor, ormanı izliyordur, göl hareketsizdir, dalgalar suda görünüyordur,-

harry o tarafa yaklaşan adım seslerini duyunca soluna bakar, tanıdık pelerini görünce önüne dönerken snape mırıldanır

"potter.."

harry cevap vermezken görünen o ki yanlış anlamıştır, snape bir şey söylemeye gelmiştir, konuşur

"potter.." harry ona döner, başını kaldırarak ona bakarken snapein yüzünü görünce korkar, yere tutunarak ayağa kalkarken bakışları ne olduğunu soruyordur, karşısındaki düşünceli surat cevaplar

"bugün yapmamam gereken bir şey yaptım.."

harry bir an ne yaptın diyecekken son anda hatırlar, ağzını kapatırken snape göle bakıyor, bir süre sonra konuşur

"söyleyeceğim hiçbir şey hareketimi haklı çıkartmaz, bana kızmakta haklısın, müdürle de konuşacağım-"

"hayır!"

snape ona döner, harry ona bakıyor, konuşur

"hayır ne gerek var?" snape şaşkın, mırıldanır

"potter, ben bir öğretmen-"

"biliyorum, ama müdüre gidecek ne var? 18 yaşındayım, okul daha açılmadı bile, öptüysen ne olmuş? kim karışır?"

snape ona bakakalmışken harry iç çeker, konuşur

"ben de bütün gün bunu düşündüm.. ama seni suçlamak aklıma gelmemiştir, daha çok neden yaptığına dair bir mantık arıyordum-"

"nedeni yok.. bir anda bir aptallık yaptım-"

"aptallık demesen?"

snape ona bakarken cevaplar

"aptallık olan bir şeye aptallık denir potter-"

"beni öpmenin nesi yanlış?"

snape cevap vermezken bir süre sonra konuşur

"seni öpmek yanlış değil, en azından başkalarına değil.. ama bana yanlış.."
harry ona bakıyorken konuşmaz, sonra dikleşerek konuyu değiştirir
"her neyse.. müdüre gitme, saçmalama lütfen, dumbledore ceza değil, st mungoyu düşünür, senin beni öpmen? ölsem aklıma gelmezdi, bir anlık delirme yaşamış olmalısın, ben zaten hayatta öyle bir şey düşünmedim, problem yok o yüzden.."
snape ona bakarken harry ne dediğini düşünür, sonra atılır
"öyle demek istemedim, yani-"
"tamam potter-"
"snape gerçekten-" snape ona bakarken cevaplar
"gerçekten kelimesinin devamında söylemek istemediğin cümleler kuracaksın, istemiyorum.. yeter, tamam.. ne işin var burda? soğuk.."
harry bir şey söylemez, snape döner ve içeri giderken harry arkasından bakar..

SOUNDTRACK PATRICK DOYLE - HOGWARTS HYMN

"harry!"
harry ona sarılırken genç kız da onu sım sıkı tutuyordur, her yerden harry dostumlar yükseliyorken delikanlı gülerek arkadaşlarıyla sarılır, kavuşur ve hasret giderirken ron gülümsüyor, konuşur
"hazır ve nazırız, savaşçı gibiyiz-" harry ona dönerken neville başını sallar
"evet, hepimiz eğitildik harry, 1 aydır dolu dizgin ders alıyoruz-"
luna gülümseyerek artık اساسız sihir yapabildiğini fısıldarken hermione harrynin kolunu sıkı mutlulukla, delikanlı gülümserken teşekkür eder..

açılış yemeği başlamışken harry o kadar renk ve sesin arasında bir süre her şeyi unuttur, durumunu fark etmez, ona bakan bakışlara aldırılmazken tekrar sihir yapabilen o delikanlıdır, yaşayan çocuktur, kim bilir voldemort bu sene sonunda onu nasıl yakalamaya kalkacaktır, bir sürü ders ve sınavla nasıl başa çıkacaklardır, ve snape yine ne kadar lanet gözüküyordur-
"o kadar da lanet değil.."
çocuklar ona bakar, delikanlı konuşur
"kaç günümü onun evinde geçirdim, alıştım.."
ron gülerken harry de gülümser, sorar
"garip huyları var mı? bilmediğimiz?"
harry kulağında müzik kutusunun sesini duyarken başını iki yana sallar, hepsi tühlerken delikanlı kök birasına uzanır..

dumbledore ayağa kalkar, salon sessizleşirken yaşlı büyücü gülümser, yenilere hoş geldin diyip eskilere tekrar kucak açarken genel kurallara değinir, ve en sonunda beklenen konuya dokunur

"ve kızlar başkanı olarak bayan hermione granger, erkekler başkanı olarak da bay harry potter'ı bildirmekten mutluluk duyuyorum.."

slytherin hariç herkes coşkuyla alkışlarken harry şaşkındır, herkes onun sırtına kollarına vurup tebrik ediyorken delikanlı müdüre bakıyordur, bakışlarını gerideki snape'e çevirir, iksir profesörü solundaki mcgonagalla konuşuyordur, harry dönerek arkadaşlarına gülümser..

herkes doymuş, esniyor, kalkarken hermione kalacağını söyler, millet iyi geceler dileyerek çıkarken harry fısıldar
"neden ben?!"
hermione gülümserken cevaplar
"tek başına güvenli bir odada uyuman için.. gryffindora bile bazen güvenemeyiz harry, şifreni herkes bilebilir.."
harry başını sallar, sonra zorla kendini gevşetirken hermione konuşur
"zor olacak, ama başaracağız.. dumbledore okula şiddete karşı büyüler koymuş.. üzerinde tılsımlar var, biz varız, o kadar kolay değil-"
"bay potter, bayan granger.."
ikisi de ona dönerken ayağa kalkarlar, mcgonagall başını sallar, yürürken konuşur
"odalarınızı göstereceğim, şifreniz şu anda *poppydikins*, odaya girince tablonuza kendi şifrenizi söyleyin.."
ikisi de tamam derken harry snapein yanından geçer, üçü dışarı çıkarken dumbledore ve snape konuşmaya devam ederler..

SOUNDTRACK FIONN REGAN - BE GOOD OR BE GONE

snape dumbledorela da konuştuğundan sonra merdivenleri inmiş, slytherin ortak odasına girerek senenin ilk genel toplantısını yapmış, ve şimdi gece yarısına doğru, özel odalarına gidiyorken şifreyi söyler, kapı açılır, genç adam yerde bir kağıt görürken eğilerek alır, katlı kağıdı açarken içinde bir yuvarlak içerisinde gülümseyen bir surat görür, gözlerini devirerek kağıdı buruşturur, ateşe atacakken durur, çekmeceyi açıp içine atar ve odasına giderken ateş çitirdamaya devam eder..

harry ve hermione okulu turlamış, harry snapein odasına bir kağıt bırakmış, şimdi merdivenleri çıkıyorlarken genç kız sorar
"arkadaş mı oldunuz harry?"
harry ona bakar, hermione gülümser
"yargılayacak değilim.. ben ona saygı duyuyorum.. keşke hepiniz duysanız.."
harry iç çekerek önüne döner, odasının önüne gelmişlerken mırıldanır
"arkadaş olduk mu bilmiyorum, ama saygı duyuyorum.."
hermione gülümser, poppydikins derken kapı açılır, harry tablosundaki yılanı bakarken hımlar, içeri girer ve hermionenin uzaklaşmasını duyarken tablonun arkasındaki yılanı bakarak parmağını uzatır, yılan da ona bakıyorken harry mırıldanır
"hala yapabiliyor muyum acaba.."
yılan *neyi* diye sorunca harry gözleri büyüyerek tabloya bakar..

SOUNDTRACK SAYBIA - BEND THE RULES

harry odasından fırlar, fısıldar
"sir nicholas-" hayalet kapının yanında belirirken harry başını sallar ve sonra koşmaya başlarken sir nicholas arkasından geliyor, konuşur
"harry, bu saatte dışarda olman uygun değil, yalnız olmamalısın-"
ama harry bir nefeste zindana inmişken kapıya vurur, vurur vurur en sonunda kapı açılırken snape azarlayıcı bir ifadeyle çıkar ama harrynin suratını görünce onun gerisine bakar, delikanlıyı kazağından tutup içeri çeker ve kapıyı kapatırken sir nicholas da yine kaybolur..

harry içeri atılırken ona dönerek konuşur
"snape, yapıyorum!"
snapese kapının kilitlerini oturtuyor, ses büyüleri de yaparken harry sabırsızdır, snape ona döndüğü an devam eder
"odamın kapısında bir yılan tablosu var, neden onu koydunuz bilmiyorum ama ona bakarak 'acaba hala konuşuyor muyum' dedim, yılan da bana cevap verdi!"
snape ona bakarken harry kaşlarını kaldırır
"ee?"
"ee ne?"
harry dikleşirken mırıldanır
"sevinmiyorsun.."
"sevinmem gereken bir yenilik var mı potter-"
"çataldili konuşabiliyorum diyorum! bu sihir değil de nedir-"
"ingilizce de konuşuyorsun potter.. dil sihir değildir-"
"çataldili kursu olduğunu bilmiyordum pardon, senin sertifikanı nerde?"
snape onu geçerken harry arkasından bakar..

"ben sihir olduğundan eminim-"
"peki, bir şeyi acciolla.. çatal diliyle.. sihirse görürüz.."
harry bir anda durulurken snape ona bakıyordur, delikanlı esasını çıkartır, masaya döner ve en hafif objeyi acciolamak isterken fısıldar
"accio çatal dilinde nasıl söylenir?"
snape ona bakarak mırıldanır
"sertifikamı evde unuttum, hatırlamıyorum.."
harry homurdanarak önüne dönerken eş manada bir şeyler söyler, ama hiçbir şey olmazken delikanlı yine çöker..

harry oturmuş, boş boş ateşe bakıyorken snape arkada bir şeyler yapıyordur, sonra onu tekrar kazağından tutarak ayağa çeker, delikanlı kalkar, snape onu önüne katarken konuşur
"bir daha odama böyle 'damladığını' görmek istemiyorum.. biri ölmüyorsa, biri sana saldırmıyorsa, karanlık lord okula dalmadıysa kapıma gelmeyeceksin, anladın mı?"
harry *ama* derken snape kapıyı açmadan önce ona döner ve asasıyla kafasına *vurur*, delikanlı görünmezlik büyüünün onu yıkadığını hissederken fısıldar
"bu nasıl yeleği geçiyor-"
"zarar laneti değil çünkü, sessiz ol.."
harry susarken snape onu hala tuttuğu için görüyor, kapıyı açarak önüne katar, parmağını çevirir ve kazağa geçirir, onu yanında tutarak yürümeye devam ederken dışardan biri baksa devriyeye çıkmış bir iksir profesörü görecektir, güzeldir..

harry onun yanında, sağından kazağı parmaklanmış, yürüyorken okul sessizdir, delikanlı gerçekten devriyeye çıktıklarını anlıyorken snape onu tutup duvara dayar, harry şokla ona bakarken snape başka yere bakıyordur, onu bırakır ve yürüyerek köşeyi döner, esasını savururken bir an sonra bir kızla erkeğin panikli sesleri duyulur, snape mırıldanır
"bay thomas, ilk günden beni yanıltmadınız.."
harrynin gözleri büyürken snape sırtarak diğerine döner
"bayan weasley.. kulanizde yeterince delik yok muydu?"
ikisi de cevap vermezken harry izliyordur, ginny gömleğini ilikliyorken harry diğer tarafa bakar, snape mırıldanır
"gryffindordan 45'er puan.. kulanize dönün, benden önce varın, kontrol edeceğim.."
ikisi de tamam profesör der ve koşturarak uzaklaşırken harry duvara yapışır..

SOUNDTRACK
NATALIA OREIRO - POR VERTE OTRA VEZ

harry *bütün okulu* yürüyorlarken yorulmuş, ama bir şey söylemiyorken o arada 5 kişiyi daha bulup cezalandırmışlardır, harry snape onu yakaladığında neden sinirlendiğini az biraz kestiriyorken snape bir koridoru geçer, harry snape geçtikten sonra orda hareketi görünürken snapein koluna asılır ve onu döndürür, genç adam onunla yüzyüze gelirken harry bir an ona bakar, ama snape onu görmüyordur, harry onun yüzünü eliyle tutar ve sağa çevirir, genç adam karanlığı görünce o tarafa ilerler ve asasıyla aydınlattığında 2 ravenclawı basarken harry yine duvara yapışır..

snape çocuklar gidince ana koridora geri dönmüş, elini uzatmışken harry uzanarak onun bileğini tutar, snape yürümeye devam ederken tablolar her yerededir, genç adam yoluna devam eder ve bir üst kata çıkarlarken snape mırıldanır
"karanlıktan korkuyor musun?"
harry hayır derken snape güzel diyerek konuşur
"bu katta ışık yakmam, tablolar çok sohbetçi.. yakın dur.."
harry onun bileğini daha da tutarken snape yürüyordur, harry kara bir delikte yürüdüklerini hissediyorken cam yoktur, pencere yoktur, delikanlı bir an kendini yine birinci yıldaki maceralardan birinde hissederken bu sefer snape yanındadır, harry gülümserken snape bir kapıya gelmiş, kola asılır ama kapı açılmaz, snape asasını sallayarak büyü mırıldanır, kilit atarken snape kapıya asılır ama harry onu kolundan çeker, snape kapıyı bırakıp ona dönerken bu karanlıkta ne gördüğünü soracaktır ama dudaklarının örtülmesiyle donar..

harry gözleri kapalı, ona uzanmış, birbirlerine asılı duruyorlarken delikanlı her şeyi unutmuş, bu sadece snape, ve karanlık, yüz yok, göz yok, delikanlı onu boynundan daha da tutarken genç adamın dudaklarını biraz zorlar, snape ağzını aralarken harry nefesini ona bırakır, snape bu nefesle ayılırken harry bir an sonra kendini duvarda bulur, snape üzerinde, tıslar

"ne yaptığını sanıyorsun?"

harry cevap veremezken ne yaptığını *bilmiyordur*, snape hızla nefes alıyor, çekilir ve onu sırtından yakalar, kapıyı açarak önüne atar ve koridora girerken burada ışık vardır, snape hızla yürürken harry kıpırdamaz, snape dönerek o tarafa bakarken harry onun onu nasılsa bulabildiğini hisseder, yürürken biraz ona sürtünür ve belli eder, öne düşerken snape de onu takip eder..

harry başkan odasının kapısına gelmiş, ona dönerken snape sessizdir, çevreye bakar, sonra asayı onun başına dokundurur, harry gözlerini kapatır, büyüünün akmasını hissederken bitince gözlerini açar, ona bakarken snape de ona bakıyordur, mırıldanır

"yılanın odanın önünde olanları kimseye anlatamaz.. diğer tablolar gibi değil.. bu yüzden yılan koyduk.."

harry dönerek tabloya bakar, mırıldanır

"senin fikrin miydi?"

snape cevap veremezken harry ona döner, konuşur
"özür dilerim.. ben de bir aptallık ettim.."
snape doğru derken harry iç çeker, snape konuşur

"dersler dışında, ve belirttiğim şartlar dışında karşıma çıkmayacaksın, anladın mı?"

harry başını sallar, snape güzel derken harry tabloya dönerek bir şeyler tıslar, kapı açılırken harry içeri girer, kapı kapanırken snape nefesini bırakır..

SOUNDTRACK

THE FRAY - UNSAID

But suffice it to say, we're leaving things unsaid
We sing ourselves to sleep, watching the day lie down instead
And we are leaving some things unsaid, and we are breathing deeper instead
We're both pretty sure neither one can tell
We seem difficult, what we got is hard as hell.

harry onun sözünü dinler, ve asla karşısına çıkmazken hala o gün orada onu neyin ele geçirdiğini anlamıyordu, bir anda uzanıp *onu*, bir *erkeği*, *snape'i* öpmüştür, harry hala inanamıyorken bazen, bazı geceler onun tadını tekrar hatırlıyordu, hiçbir şekilde onu tatmadığı halde biliyor olması onu *delirtiyordu*..

ixsir derslerinin geçen senelerden farkı yoktur, snape ona hayatı işkence ederek geçiriyordu, harry iksirde çok muhteşem değildir, ama biraz daha iyileşmiştir, hermione ona yardım ediyordu..

diğer dersler de aslında o kadar zor geçmiyordu, teorik oldukça.. pratik olduğunda ders sadece gryffindorsa dert olmuyordu, harry oturuyor, diğerleri çalışıyor, ama ders ortaksa hermione onunla beraber iki katı iş yapıyordu, harry ona nasıl teşekkür edeceğini şaşırmıştır, en azından bazı dedikoduları önlemişlerdir, herkes şüphe içerisindeydi, harry esasını salladığında bazı şeyler evet oluyordu, kafalar karışıyordu..

harry kitaplarını tutarken konuşur

"şu bağıcıkların bir gün bizi öldürecek.."

ron eğilirken gülüyor, cevaplar

"kessem aslında iyi olacak, bu kadar uzun bağıcık neden yaparlar anlamam.."

harry de gülümserken camdan dışarı bakarak bekler, tok bir ses duyunca sağa döner, ronun yere yığıldığını görürken gözleri büyür, arkasında draco gözükür..

SOUNDTRACK

AMBER - TASTE THE TEARS

"potter.."

harry duvara geriliyorken konuşur

"ne yapıyorsun? ron'a ne yaptın-"

"bir şey yapmadım.. potter, kaç haftadır seni izliyorum, büyü yaptığında çevrende hep birinin olduğu dikkatimden kaçmadı, seni yalnız yakalamak imkansız.."

harry kitapları yere bırakır, esasını çekerken draco mırıldanır

"eskiden beni gördüğün anda asa nefes gibi çıkardı, şimdi hatırlamıyorsun bile.."

"kaale almadığımdandır.."

draco hafifçe gülerken harrinin kanı donar, delikanlı devam eder

"biraz sohbet edelim istedim, canın çok sıkılırsa bana lanet atabilirsin.."

"mazoşistliğin başladı demek.."

"hayalperestlik diyelim.."

harry bir şey demeden ona bakarken draco *gülümser*..

harry onu itmeye çalışırken bağıır

"ne istiyorsun benden, bırak- nereye gidiyoruz-" ama draco tutuşunu güçlendirmiş, onu yürütürken harry karanlık bir odaya atılır, yere düşerken ayağa kalkarak konuşur "bunu çok kötü ödeyeceksin malfoy-" ama daha lafı bitmeden suratında bir yumruk hissederken tekrar yere düşer, bir an sonra bir kişiye ait olamayacak kadar çok ayaktan tekmeler onu bulurken delikanlı inler..

hermione parmaklarını kollarında tıırdatıyor, sonunda dayanamaz ve ana salona doğru giderken ikinci koridora sapa, yerdeki kitapları görünce adımları yavaşlar, esasını çıkartırken en sonunda ron görünce elini ağzına kapatır, koşarak onun başına eğilirken ron ayılıyordur, ağzı hala kilitli, tıslar "malfoy-" hermione ayağa fırlar ve koşarak diğer tarafa giderken ron tekrar kendinden geçer..

hermione sınıfa dalarken snape kızgınlıkla ona bakar, genç kız aldırıyor, feryat eder "harry! malfoy!" snape ayağa kalkarken konuşur "emin misiniz bayan granger-" "ronu yere sermişler, harry yok, evet eminim!" snape onu geçer ve hızla yürürken konuşur "arkadaşınıza gidin, hastahaneye kaldırın, kimseye tek kelime bile yok, FIRLA!" hermione ikiletmeden diğer tarafa koşarken snape zindan merdivenlerine döner..

harry dizleri üzerinde dikleşirken öksürür, ağzına bir sıvı gelirken delikanlı metalik tadla öğürür, bir lumos ışığı yanarken harry malfoyun yüzünü önünde bulurken geri düşerek geriler, diğerleri gülerken malfoy konuşur "büyü yapamadığını anladık sanırım.. kimse senden asanı almadı.." harry yerde, ona bakıyorken titriyor, sınırları atıyor, fısıldar "bu yanına kalmayacak malfoy.." malfoy gülerek dikleşirken cevaplar "eminim.." ve sonra onun suratına ayakkabısını gömerken harry en son alkışları ve kahkahaları duyar..

SOUNDTRACK

BRANDI CARLILE - SHADOW ON THE WALL

I don't want wanna be nobody's fool, I've played that part so many times before
How long to be a shadow on the wall, I will make no sound at all

harry kim bilir ne kadar zaman sonra üzerinde tekrar eller hissedince birden delirir ve tekrar tüm gücüyle saldırırken biri bağıırıyordur ama delikanlı duymuyordur, tekrar ona dokunamayacaklardır- "HARRY BENİM! SAKİN OL-" harry onun sesini duyunca donar, karanlıkta gözleri görmüyor, ya da görüyor ama artık kör olmuş, fısıldar "snape?" "benim.. sakın ol.. kalkabilecek misin-" "bilmiyorum.. snape ben-" delikanlı onu iter ve sağa dönerek birden kusarken gözlerinden yaşlar akıyordur, fark etmez..

harry inlerken snape tamam diyerek onu diğer tarafından destekler, fısıldar
"tutacağım-" ve onu belinden iyice kavrarken harry elini onun omzuna atar, can açısından
bir an sendelerken snape sessiz, onu destekler, harry konuşur
"neden ışık yakmıyorsun?"
bir an sessizlik olur, harry fısıldar
"ışık var, değil mi?"
snape evet var derken harry başını eğer, öne eğilirken snape konuşur
"şu anda önceliğimiz seni güvenli bir yere sokmak, sonra bunu yapanı cezalandıracağım,
söz veriyorum.. ama önce gücünü topla, ve yürümeye çalış.."
harry başını sallar, yaşlarını silmek ister ama sağ eli ondadır, sol kolu çıkmıştır, snape
onun yüzünü eliyle silerken konuşur
"hiçbir şey görmüyorum.."
harry hafifçe güler ve burnunu çekerek ona dayanırken snape güzel diyerek yürür, ikisi
her neredeseler dışarı çıkarlar..

harry bir feryat duyunca hermioneyi tanır, adımlar o tarafa koşturuyorken mcgonagall
geriden koşuyordur, konuşur
"kim yaptı bunu?!"
harry bir şey söylemezken snape yürüyordur, bir kapılar açılır, harry hiç merdiven
çıkmadıklarına göre hala zindanlarda olduklarını düşünürken snape onu çevirir ve alçaltır,
delikanlı yumuşak zemine çökerken inler, snape özür dilerken harry gevşer, başını geri
bırakırken snape dikleşerek diğerlerine döner, mırıldanır
"hiç biriniz ona dokunmayın, birazdan döneceğim.."
ve odadan çıkarken hermione eli ağzında, mcgonagalla bakar, yaşlı kadın iç çekerken
dumbledore da snapein arkasından fırlamıştır..

SOUNDTRACK FALL OUT BOY - ONE & ONLY

"severus-severus!"
snape ona dönerken dumbledore konuşur
"yanlış yapıyorsun-"
"çocuğu parçalarına ayırmışlar! girdiğimde ne haldeydi sen görmedin-"
"eminim, bu hali bile korkunç, ama severus, mantıklı ol, *sen* içeri girip *malfoyu*
cezalandıramazsın-"
"öyle bir yaparım ki-"
"severus hayır."
snape kızgın, ona bakıyorken albus konuşur
"ben halledeyim, izin ver-"
"yani hiçbir şey yapmayacaksın.."
dumbledore derin bir nefes alırken cevaplar
"harryden başka tanık yok, ve harynin tanıklığını kullanmak demek, durumunu
açıklamak demek.. bunu göze alamayız.."
"yanına kalmasına izin mi vereceksin?!"
"elbette hayır.. draco malfoy o kadar da mükemmel bir portre çizmiyor, planı zeki, ama
biz daha zekiyiz.. bir şekilde cezalandırabiliriz.. neden ceza aldığını bilecektir.."
snape ona bakıyorken dumbledore tekrar konuşur
"lütfen severus.. kendini de, harryi de tehlikeye atarsın.. bize bırak.."
"sana bıraktığımda çocuk ölümden dönüyor albus! kim bilir ne lanetler de atmışlardır,
ama yelek korumuştur-"
"ve onu sen verdin, minnettarım.. aklıma gelmemişti.."
snape geri dönerken mırıldanır

"düşünmüş müydün?"
ve yaşlı adamı orda bırakırken dumbledore arkasından bakar..

snape tekrar içeri girdiğinde dumbledore da arkasından geliyor, konuşur
"hermione, minerva, biz gidip diğer işleri halledelim, severus harry ile ilgilenecek.."
ikisi de gergin, başlarını sallarken dumbledore çıkar, oda da boşalırken snape kapıları
kapatır, bir sürü güvenlik büyüsü yerleştirir, sonra delikanlıya dönerken harry fısıldar
"giremezler, değil mi?"
snape ilk defa yüzündeki ifadeleri kontrol edemezken harry ona bakıyordur, genç adam
ilerlerken konuşur
"bu gece birinin girmesi için katil olması gerekecek.."
harry başını önüne eğerken snape iç çeker..

SOUNDTRACK IL PENSIERO DI TE - ANDREA GUERRA

"harry, sana yaptıkları her şeyi bana söylemeni istiyorum.. her şeyi.. hatta hatırlarsan
sayılarını da.. ne kadar bilirim o kadar iyi.."

harry başını öbür tarafa çevirirken snape fısıldar

"kimseye anlatmayacağım.. söz veriyorum.. sana da tekrarlamayacağım, ağızdan
bugüne dair hiçbir şey duymayacaksın.."

harry tekrar ona döner, bakışları görmüyorsa da manalıdır, snape konuşur

"söz veriyorum.."

harry sessiz, başını sallarken snape de başını sallar..

SOUNDTRACK WILLIAM JOSEPH - STELLA'S THEME

"sonra kolumu çıkarttılar.. o ara kendimden geçtim sanırım, uyandığımda üzerimde biri
vardı.."

"ne yapıyordu?"

"üzerimdeydi.."

snape ona bakarken bir an sonra gözleri büyür, şaşkın, fısıldar

"bir şey yaptılar mı-"

"zorla kollarımı bacaklarımı tutup beni ellemek dışında? hayır.."

snape ayağa fırlarken harry sesin tarafına bakarak atılır

"gitme-"

"harry-"

"hayır, gitme! snape lütfen, görmüyorum,-"

"tamam.. tamam.."
snape tekrar sehpaye oturur, harry elleriyle uzanarak onu yakalar,
tutarken snape onun parmaklarını izliyor, uzanarak elini kapatır, harry elini döndürerek
onun parmaklarına geçirirken konuşur

"tekrar görebilecek miyim?"

"büyük ihtimalle.. vücudunun sakinleşmesini bekliyorum, sonra iksirlere geçeceğim.. ama
önce bitirmemiz lazım.. sonra?"

harry sıkıntıyla kaçmak isterken snape onun elini sıkarak konuşur

"lütfen harry.. lanet attılar mı? ne attılar?"
harry hatırlayabildiği kadarını sayarken sonra durarak konuşur
"sene başlarken şiddet büyülerine yasak var demişlerdi-"
"var, koridorlarda.. zindanlarda yok, çok az kişi biliyordu.."
harry sessiz kalırken snape de sessizdir, sonra konuşur
"harry, onları cezalandıracağım.."
"yapmamalısın.."
"ama yapmam gerek.. ne halde olduğunu *ben* gördüm, benim öğrencim öyle bir şey yapamaz-"
"snape, onlar ölüm yiyen adayı-"
"hayır, kabul etmiyorum,-"
"yapma, *lütfen*.." snape ona bakar, harry konuşur
"lütfen.. başın belaya girer.."
snape kaşlarını çatarken fısıldar
"başım belaya?-potter ne haldesin haberin yok-"
"inan, *var*.. her yanım sızlıyor-"
"ve?! nerde gryffindor intikamı? ateşi?"
"söndü.. snape, söz ver, bir şey yapmayacaksın.."
"vermem-" harry onun eline asılırken fısıldar
"*snape*.." genç adam ona bakıyorken konuşur
"aptal mısın sen?!"
"aptal olduğumu bilmiyor muydun?"
snape elinde olmadan gülümserken harry görmüyordur, bu genç adamı daha da sinirlendirirken yutar, konuşur
"gel, seni iyileştirelim.."
"yaşasın.."
snape ona yardım eder ve ikisi kalkarlarken snape onu başka bir yere götürür..

harry yine yumuşak bir yere oturtulmuşken snape mırıldanır
"üstünü çıkartacağım.."
harry cevap vermez, parmaklar simsiyah olmuş gömleği çözerken delikanlı onun başını başının yanında hissediyor, yutkunur, snape gömleği çözmüş, kollardan yavaşça sıyrılırken harry arada sırada acıyla nefesler alır, snape mırıldanır
"büyü kullanmıyorum, önce etkileri görmem lazım, acıdıkça söyle, yavaşlarız.."
harry tamam derken snape diğer kolu da çıkartır, gömleği geri atarken delikanlıya bakakalır, güzel veya hoşluk değil, çürükler ve kan, snape öfkesini tekrar yutarken harry kıpırtı duymuyor, fısıldar
"snape?"
snape tekrar hareket eder ve burdayım derken onu ellerinden tutarak kaldırır, konuşur
"pantolon?"
"şart mı?"
snape sesteki korkuyu duyarken cevaplar
"sana bir şey yapmayacağım,-"
"biliyorum.. sadece.." ama sonra boşverir ve düğmesini açarken snape onu sırtından tutar, harry çözer ve indirirken snapein küfrünü duyar, fısıldar
"bu yüzden.."
snape onu tuttuğu gibi yatağa oturtur, delikanlının sol bacağını tutarken fısıldar
"bu kadar derin olduğunu söylemedin-"
"ne yaptıklarını anlat dedin.."
"harry!" *harry* bir şey demezken snape kalkarak banyoya gider, harry oturur..

harry kollarında gezinen süngerle uykusu gelmiş, başı düşüyorken snape mırıldanır
"uzanabilirsin, yataktasın.."
harry teşekkür ederken geriler, uzanırken snape yastığı çekerek onun başının altına koyar, harry ona eğilmiş adama fısıldar

"neden bana sen bakıyorsun, istemediğini düşünüyordum.."
snape geri çekilirken cevaplar
"saldırıya uğramadan gelme dedim, saldırıya uğradın.."
harry gülümserken gözleri kapalı, mırıldanır
"söz dinlemişim.."
"çok.." ve harry tekrar ıslatılan süngerin sesini dinlerken boynu siliniyordur, delikanlı başını öbür tarafa çevirirerek yer açarken fısıldar
"çok garip.. öylece yatıyorum ve sen beni iyileştiriyorsun.."
snape uzunca süre cevap vermezken dönerek süngeri ıslatır, mırıldanır
"zamanında aynı şeyi ben de yaşamıştım.."
harry o anda hatırlar ve ona dönerken snape ona bakıyordu, harry de ona bakıyordu ama birbirlerini görmüyorlardı, delikanlı fısıldar
"nasıl baktığını görmek isterdim, önce gözlerimi açamaz mısınız?"
"önce uyumanı istiyorum.. sabah kendiliklerinden açılmazsa ben açacağım.."
harry üflerken snape onun göğsünü temizliyor, mırıldanır
"merak etme, garip bakmıyorum.."
"eminim.." snape gülümserken harry de gülümsüyordu, ellerini kaldırarak yüzüne kapatırken derin bir nefes alır, mırıldanır
"yarın nasıl okula çıkacağım?"
"çıkamayacaksın.."
"her ne zaman çıkacaksam.."
"döndüğünde normal olacaksın.."
harry hafifçe gülerek ellerini indirirken sesin geldiği yere konuşur
"bana iyi davranmana alışkın değilim.."
"dövülmüşlere iyi davranırım-"
"hey, çok kişilerdi.."
snape cevap vermezken kalkmasını söyler, delikanlı mızırdanarak dikleşirken snape elleriyle onun boynunu tutar, parmaklarıyla yoklarken harry mırıldanır
"kırk olsa anlardık herhalde.."
snape cevap vermezken bir an sonra harrynin çıkmış omzuna bastırır, delikanlı haykırarak öne eğilir ve inleyerek ses çıkartırken snape onun başını tutuyor, geçtiğini söyler..

SOUNDTRACK YANN TIERSEN - WATCHING LARA

harry zayıf sesler çıkartıyor, sallanıyorken snape onun boynunu okşuyor, bırakmıyordu, delikanlı gözleri kapalı, alını ona dayalı, nefes alıp veriyorken snape mırıldanır
"uyuyacak mısınız?"
onay dolu bir ses gelirken snape tamam diyerek onu çevirir, omzunu destekler, delikanlı uzanırken snape ona eğilmiş, mırıldanır
"bugün cesurdun harry.. çok cesurdun.." ve onu alnından öper, harry gevşeyerek gülümserken snape dönerek odadan çıkar, kapıyı arkasından kapatır..

SOUNDTRACK FALL OUT BOY - ONE & ONLY

"potter, uyan.."
harry gözlerini açar, ve onu görürken elleriyle gözlerini kapatır, snape'se elleri çekiyor, konuşur

"uyanınca görmek istediğin bir surat olmadığıma eminim, ama içmen gereken bir sürü şişe var, ağzını aç, potter-" harry inleyerek şişeleri alır ve ardı ardına devirirken snape boşları alır, konuşur

"tamam, bana bak.."

harry gözlerini açar, mırıldanır

"seni gördüğüme sevineceğimi düşünmezdim.."

"ne kadar şanslıyım-" ve uzanıp onun omzunu tutar, sıkar, kolunu indirir kaldırır, dert ve problem çıkmazken snape memnun olur, onu döndürür ve sırtına bakarken harry göremediği elleri hissedince irkilerek kaçar, snape ona bakarken delikanlı özür diler, snape dönerek iskemledeki kıyafetleri ona uzatır, konuşur

"kahvaltı başlamak üzere, iyisin, giyin ve çık.. görünmemeyi başarırısın eminim.."

harry başını sallayarak kıyafetlerini alır, snape kapıya giderken delikanlı dönerek konuşur "sağol.."

snape cevap vermeden kapıyı arkasından kapatırken harry banyoya gider..

harry masaya otururken gryffindor kükrer

"onu öldüreceğiz harry-"

"hepsini hem de, utanmazlar-"

delikanlı onlara bakarken fısıldar

"siz nerden öğrendiniz-"

"ron söyledi, iyi ki de söyledi, slytherin bitti artık-"

"çocuklar yapmayın-"

"ne yapmayacağız? tepki vermeyeceğimizi düşünen aptallık eder.."

harry inlerken hiçbir şey diyemez, o sırada malfoy içeri girer, delikanlı ona bakmazken gryffindor gayet onun yerine bakar..

"sen de mi?!"

"elbette! savunmasız birine vurmak?! cezalandırılmalı, ve dumbledore bir şey yapacak gibi değil, bu beni çok sinirlendiriyor.."

harry şaşkına dönmüş, iksir sınıfına girerken herkes oturur, harryi ortalarına alırlarken snape içeri girer, sınıf sessizleşirken ödevler acciolanır, profesör konuşur

"bugün veritaserum'u teoriden işleyeceğiz, elbette siz basit öğrencilerin yapabileceği bir şey değil, ve iksirin tüm yapım aşamalarını incelemiyoruz, ama başlangıç için ideal, bay malfoy, veritaserum ne işe yarar?"

malfoy gayet rahat, cevaplar

"3 damlası bile kişiye her türlü soruda doğru cevabı verdirtir efendim-"

"yanlış, veritaserumun her damlası işe yarar.. bayan granger?"

hermione şaşkın, devam eder

"fazla kullanımı beyindeki damarları etkiler,-"

"doğru.. bay potter, kişide ne gibi tepkimeler olur?"

harry 4. sınıfta görmüş, ama şokta, fısıldar

"kasılmalar, kilitleme, trans-"

"doğru, bay malfoy, veritaserumun öz otlarından birine örnek verin-"

"mentol-"

"yanlış, nane.. evet, sayfa 80'i açın.."

herkes sayfa 80i açarken ne puan verilmiş ya da alınmıştır, ama şok her yerdedir, ses çıkmaz..

zil çalarken herkes ayağa kalkar, ve hepsi şoka girerken sebep farklıdır, gryffindor zevktedir, slytherin ise başkanlarının bildiğini anlamıştır, gergindir, öğle yemeği yenilirken harry milletin etrafta olmadığını görür, tam hermioneeye herkesin nerde olduğunu soracakken-

"bayan weasley!"

herkes mcgonagallın feryadıyla o tarafa dönerken ginny gülümseyerek arkasında 6 son sınıf gryffindor erkeğiyle beraber salona girer, herkes kıkırdarken ginny oturur, çocuklar da otururken harry açık ağzını kapatır, düşünmeyi bile reddederken ron da gelip oturur, hermione meyve suyunu hüpürdetirken harry kaşlarını çatar..

draco öğleden sonraki derslerde gözükmeyen yemeğe gidiliyor, o sırada colin içeri dalarak bağırır
"malfoyu dövmüşler!"
salon bir anda karışırken harry şokla diğerlerine bakar, hepsi havaya bakıyorken ginny konuşur
"o sırada hepsi benimleydi.. değil mi?"
hepsi gayet başını sallarken ron da onları dağıttığını söyler, colin koşarak anlatır
"gözünü patlatmışlar, topallıyormuş, kolunu da çıkartmışlar, *merlin!*"
harry ağzı açık, tak diye kapatırken oturur, diğerleri gayet rahat yaşamlarına devam ederken delikanlı snape'in tarafına bakar, mcgonagall kükrüyorken snape gayet sakin, o tarafa döner, onunla göz göze gelirken harry garip bir şekilde onun izin verdiğini düşünür, ama düşünceyi kenara atar, arkadaşlarına döner..

lucius bir hışımla içeri girerken konuşur
"ne demek benim oğlum dövülüyor-"
"kimin dövdüğünü bilmiyoruz lucius-"
"sorun?! yalan mı söyleyecek-"
"üzlerini görmediğini söylüyor-"
"ama tahmini vardır severus!"
snape ona bakıyorken cevaplar
"olabilir.. bunlar birer sınav, kimse savaş alanında o malfoy diye ona yol açmayacak lucius, hayatı öğrenmesi lazım.. böyle olaylar bu okulda hep oluyor, ilk defa ona oldu.."
"bir malfoy dayak yiyemez!"
snape ona bakıyorken mırıldanır
"o zaman dövüşmeyi öğrense iyi olur.."
lucius sessiz, yine bir hışımla döner ve kapıyı açıp çıkar, snape derin bir nefesle rahatlar ve koltuğuna otururken ateşe bakar..

"girin.."
harry kapıyı açarak içeri süzülürken snape kağıt okuyordur, delikanlı dönerek kapıyı kapatır, konuşur
"mcgonagall geceye ek ders koydu, gece ışığında görülen lanetleri çalışıyorlar.."
snape ne güzel derken bir sayfa daha geçer, harry iskemleye otururken mırıldanır
"ne kadar kötüyüm?"
"çok.."
harry şaşırırken tavana, duvarlara, kitaplığa bakar, onun sessizliğiyle snape de başını kaldırır ve ona bakar
"ne var potter?"
harry ona dönerken masum, sorar
"ne var? bir şey yok?"
"niye burdasın?"
"mcgonagall yolladı.."
snape kaşını kaldırır, harry dürüst, başını sallır
"gerçekten.. seninle oturmamı söyledi.."
snape iyi o zaman otur derken işine döner, harry de diğer taraflara bakar..

SOUNDTRACK

WILLIAM JOSEPH - STELLA'S THEME

harry açık kapıdan onun özel odalarına girmiş, snape hala ofiste çalışırken onun girmesine karşı çıkmadığına göre harry rahat, profesörün evinde gezerken hiçbir şeye dokunmuyor, kaç gününü gözleri kapalı geçirdiği bu evi şimdi *görüyorsun* bir kapıyı parmağıyla iter, nefesini tutarken geri döner, snape yoktur, tekrar önüne döner, içeri girerken nefeslerini kontrol eder..

dört tarafı kitaplarla çevrili bir odadır burası, ama nefes kesen şey tam ortasında bir piyanodur, snapein başka bir piyanosudur, snape hala piyano çalıyordu, harry mutlu olurken neden mutlu olduğunu bilmiyor, sanki onun tanıdığı snape piyano çalınca o oluyormuş gibi geliyor, parmaklarını siyah kapakta dolaştırır, içindeki teller homurdanırken harry gülümser, fısıldar

"sen çalınıyorsun, sık, değil mi?"

piyano ona yine aynı homurtuyla cevap verirken harry kapağı kaldırır, tuşlara bakarken bir tanesine basar, sakın bir ses kütüphaneyi doldururken harry parmağını çeker ve kapağı kapatır, sonra kitaplıklara dönerken piyano üzüntüyle hırıldar..

harry üzerine konan bir şeyi hissedince hızla gözlerini açar ve eli yakalarken snape ona bakıyordu, harry yutkunarak aşağı baktığında battaniyeyi görür, ve hala onun bileğini mengene gibi sıkıyor, yavaşça bırakırken snape bir şey söylememiş, geriler, kütüphanede başka tek oturulacak yer olan piyano koltuğuna otururken konuşur

"potter, başka bir şey olursa bana söylersin, değil mi?"

"başka bir şey olmazsa sevinirim-"

"ama olursa?"

harry ona bakarken başını sallar

"söylerim.. zaten parçalanmış bedenimi sana getiriyorlar, görürsün.."

snape iç çekerken mırıldanır

"iyileştğini sanıyordum, nerdeyse 1 ay olacak-"

"iyiyim zaten, hiç iz kalmadı.."

snape ona bakarken harry mırıldanır

"uyuyordum.. korktum.."

snape tamam derken harry battaniyeyi iterek konuşur

"biraz çalabilir misin?"

snape kaşlarını çatarken harry en '*lütfen*' gözleriyle bakıyordu, devam eder

"seni çalarken görmek istiyorum, lütfen.. hiç kimseye söylemeyeceğim, söz-"

"zaten söylersen-"

"ölürüm biliyorum, ama ben bilerek de söylemiyorum, bir sır gibi geliyor.."

snape zaten sır diyecekken durur, harry ona bakıyordu genç adam ayağa kalkar

"hayır." ve kapıya dönerken harry de ayağa fırlar, onu kolundan yakalar ve döndürürken hızla konuşur

"neden? öğrenmek istiyorum say, kutuyu da açamayacağıma göre-"

"piyano öyle öğrenilmez-"

"ama sen öğretirsin, lütfen.."

ve onu oturtur, kapağı açar, omuzlarını sıkıyor, fısıldar

"gerçekten istemesen çoktan kapının önüne koyulmuştum.."

ve sonra iskemleye gider, bacaklarını kendine çeker, battaniyesini sarar, ateşe bakarken snape iç çekerek gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK

CRAIG ARMSTRONG - ANGELINA

harry ateşe bakıyorken kulağına vuran notalar tam göğsüne dokunurken delikanlı ağzını aralar, nefes alarak biraz havalanırken ses devam ediyodur, harry dönerek ona bakar, nefesi tekrar kesilirken snape tuşlara bakıyor, sessiz, basıyordur, her vuruşta bir şey anlatıyordur ve harry onu anlamayı o kadar istiyordur ki, ne demek istediğini duymayı, acıdan gözleri dolarken battaniyeyi ittiğini fark etmez, kalktığını hissetmez bile, o tarafa yürürken snape başını kaldırarak ona bakar, ama çalmaya devam ederken harry sağ eli kuyrukta, sol eli yanında, son vuruşları duyuyorken snape tekrar basar, ve ses odada yankılanırken harry anlar, kafasında çevirir, ve cevap verirken eğilerek onun dudaklarını yakaladığı anda snape de onu kendine çeker, ateş çıtırdarken piyano keyifle guruldar..

SOUNDTRACK NATALIA OREIRO - POR VERTE OTRA VEZ

harry birkaç nefes sonra geri çekilerek ona bakarken snape de gözlerini açmıştır, delikanlı yeni bir hata konuşması duymamak için fısıldar

"ben içeri gideyim.."

ve onu geçer, içeri giderken snape ateşe bakar..

harry salona gidiyor, derin nefesler alıyorken snape arkasından çıkarak konuşur
"potter, bu delilik-"
"farkındayım, o yüzden gidiyorum,-"
"anlamıyorsun-"
"anlıyorum snape, merak etme bunu da kimseye söylemem, ben başlattım nasılsa-"
harry kolundan çevrilirken snape ona bakıyor, konuşur
"müdürden bahsetmiyorum.. ikimizden bahsediyorum.. bu delilik, böyle devam edemez-"
"ne yapacağız? beni görmeden olmaz, ben de seni görmeden devam etmek istemiyorum, arada böyle *aptallıklar* yaparız geçer gider-" ve harry tekrar onun kolundan kurtulup gitmeye yeltenir, ama snape onu daha sert çeker ve duvara yapıştırırken harry ona bakıyor, snape konuşur
"ne yaptığının farkında mısın? kimi öptüğünün?"
"sen farkınd-"
"farkındayım, o yüzden soruyorum.. sana dokunduğum için öldürülebilirim, ama ben *sana* soruyorum-"
"bana dokunan öldürülseydi, voldemort kendini bıçaklamalıydı snape, ve evet farkındayım, ama-"
"ama? ne zamandır erkeklerle öpüşüyorsun-"
"hiçbir zamandır, teksin-"
"*harry!*" harry ona bakarken cevaplar
"ne harry? gidip bütün gryffindoru öpüp gelsem değişecek mi?"
harry onun gözlerinden bir anda bir şeyin geçtiğini görürken yutkunur, snape kontrolünü sağlamış gibidir çünkü o şey gözlerden gitmiştir, konuşur
"yapamayız, kendine hakim olman gerekiyor-"
"kendime yeterince hakimim zaten.. kendimde olsam burda olmazdım aslında, o da ayrı, kofti olduğum için burdayım, ve o ben değilim, hatırlıyor musun? kızınca sihrim patlar ve seni bile yok edebilirdi, ama artık öyle şeyler olmuyor.."
snape ona bakıyorken harry gülümser
"sihir ya da farklı şeyler seni öpmemi sağlamadı, merak etme.. sadece öyle yapmam gerekiyordu.. ve yaptım.. pişman değilim, aptallık da demeyeceğim, ama haklısın, aramızda bir şey olamaz.."

snape sessizken harry kolunu nazikçe kurtarır, mırıldanır
"moraracak, muggleların teni naziktir bay snape.."
ve delikanlı kolunu ovarak salona giderken snape arkasından bakar..

harry salonda yürüyorken bir anda kolundan çekilir ve yine çevrilirken bu sefer ne var diye soracak olur ama ona eğilen adamla donarken inler, snape bunu duyunca onu boynundan daha da çekerken harry de ona uzanır, ikisi ilk defa karşılıklı öpüşüyorlar, harry sırtının bir yere çarptığını hissederken sonunda sabit duruyor, onu pelerinininden kendine çekerken snape onun ağzını açıyor, dudaklarını ısırırken harry yine inler, imkansızdır sessiz kalmak, onu belinden kendine çekerken ikisi de birbirlerine dayanırlar ve nefesleri kesilirken snape alnını onunkine dayayarak ayrılır, harry fısıldar
"pekala.."

snape hafifçe gülümser ve tekrar ona eğilirken harry de ona uzanır, elleri saçlarına girerken fısıldar

"bu da aptallık mı?"

"hem de en büyüğü.."

"ne güzel.." ve harry ona saldırırken snape de onu kendine çeker, harry üzerine oturabilecekleri bir şey aranırken kapı vurulur, snape hızla başını kaldırırken dışarda draco malfoyun sesi duyulur, harry yüksek nefeslerini gizlemek için dudaklarını onun göğsüne bastırırken snape konuşur

"ne oldu draco?"

"profesör, görmeniz gereken bir şey var- acil-"

snape önündeki delikanlıya dönerken harry onu kendine eğerek tekrar öper, bu sefer hafifçe olurken snape ayrılır ve sonra kapıya gider, açarak ofise girer, kapıyı arkasından çekerek ne olduğunu sorarken draco orman girişinde gryffindorluların slytherinleri dövdüğünü söyler, snape fırlarken harry kaşlarını çatıyordur, birkaç saniye sonra bir şömine ateşi sesi duyulur, harry luciusun sesini duyarken aklı gider, draco başardığını söyler ve sonra o da çıkarken ateş kapanır, harry panikle kapıyı açmaya çalışır..

SOUNDTRACK

SAYBIA - BEND THE RULES

harry kapıyı yumrukluyor, açamıyorken uçuç tozunu denemiş ama çalıştıramamıştır, kimseye ulaşabileceği hiçbir normal yol yoktur, delikanlı kapı kilidini tekrar zorlarken dakikalar geçiyordur, harry ellerini duvarda gezdirirken bir yılan resmi arar, minicik bir tane bile işine yarar, harry tokmağın üzerinde bir yılan yavrusu görünce bağıırır
"hey, sen, kapıyı aç!"

yılan doğal olarak efendisine izin verirken kapı açılır, harry fırlar ve müdürün ofisine koşacakken sağda, bahçede bir sürü ruh emiciyi görünce gözleri büyür, öylece kalır..

harry şokla ruh emicilere bakarken aklı almıyordur, ne alakadır, dumbledore nerededir-

delikanlı arkadaki çığlıkları duyunca uyanır, okulda fırtınalar kopuyordur, harry önüne, bahçeye dönerken saldırının başladığını anlar, ve draco snape'i satmıştır, onu bir yere götürmüşlerdir, okul savaşıyordur ama kimse snape'i aramıyordur, ve herkes harryi güvende sanıyordur, harry bir an ne yapması gerektiğini düşünürken gölün o taraftaki ruh emici kalabalığını ve ışıklarını görünce draco koşarak okula geri dönüyordur, harry onu boğazından yakaladığı gibi duvara atarken sorar

"NE YAPTIN-"

"çekil potter-"

"SNAPE'E NE YAPTIN MALFOY!"

draco hafifçe gülerken cevaplar

"odadaki sendin değil mi? biliyordum.. kimse bana inanmazdı, ama anlamıştım.."
harry onu öldürecekken draco konuşur
"erkek arkadaşını öpüyorlar potter.. zavallı.."
harry onun suratına yumruğu gömer ve o tarafa koşarken draco çenesini oturtur, sırtır..

harry yamacı koşuyor, nefes ciğerlerini yakıyorken lütfen diye fısıldıyordur, ne yapacağını bilmiyordur ama snape ruhundaki o kadar karanlıkla bu kadar çok ruh emiciyi kovamazdır, biliyordur, delikanlı korkudan ölecekken kafasında lupinin patronuslara dair söyledikleri çınliyordur, '*patronus bir ruh emicinin korktuğu her şeyden beslenir, sevgi, mutluluk, umut*', harry bayırı inerken ruh emicileri gördüğünü fark eder, sadece hissetmiyordur, *görüyor*dur-

delikanlı bir an sevinçle bağırarak gibi olacakken son anda kendini tutar, ama sevinci bir an sonra yere yığılmış snapei görünce buz keser, bağırır

"HAYIR!"

harry haykırınca ruh emiciler ona döner, harry onların şoklarıyla tekrar koşmaya başlarken ruh emiciler yeni hedef bulmuş, ikisine gelirken harry snapein başına çöker, fısıldıyor, ölmemiş olmasını diliyorken snape öksürür, harry rahatlayarak başını kaldırır ve o anda snape'e eğilen bir ruh emiciyi gördüğünde bağırır

"expecto patronum!"

ama bir şey olmazken ruh emici sanki ona güler, tekrar eğilirken harry yıllar önce yine burada aynı şeyi yapmış, ağlayacak gibiyken tepesine eğilen bir ruh emiciyi görünce siniri tepesine fırlar, ayağa kalkarak haykırır

"DEFOLUN GİDİN-EXPECTO PATRONUM!"

ve bir anda gök gürler, yer sarsılır, beyaz bir ışık çevrelerinde patlarken snape gözlerini açarak bakar, ışıktan gözlerini tekrar kapatırken harry ellerini kaldırmıştır, nefes nefese, tepelerinde beliren beyaz bombeye bakarken ruh emiciler hızla uzaklaşır, delikanlı bir an sonra yere yığılırken etraf kararır..

SOUNDTRACK WILLIAM JOSEPH - STELLA'S THEME

"harry-harry gözlerini aç, harry-"

"sihir yaptı, gördüm-"

"ateşi çok yüksek, birikmiş tüm enerjisini kullanmış sanki.."

"okul sarsıldı, nasıl bir güç olabilir bu, içinde sakladığı?"

"sayıklıyor,-"

"severus, neden biraz dinlenmiyorsun?"

"uyan artık potter.."

harry gözlerini açtığında revirin tavanını görürken rahatlayarak gevşer, onun gevşemesiyle bir iskemle sesi duyulur, harry tekrar gözlerini açarken sağından ona eğilmiş snape'i görür, gülümserken heyler, snape ona bakıyor, kıpırdamıyorken harry kaşlarını çatır, ne olduğunu sormak için ağzını aralarken dudakları yakalanır, snape onun kafasını yastığa bastırıyor, acımadan öperken harry sol elini kaldırarak onun başına koyar, sakinleştirirken bir süre sonra yavaşladıklarında delikanlı fısıldar
"o kadar kolay ölmem bayım.."
snape burnunu onun boyuna gömmüş, harry onun derin bir nefes aldığını duyumsarken tüyleri diken diken olur, mırıldanır
"sen iyi misin? ruhun yerinde mi?"
snape başını kaldırarak hayır derken harry gülümser
"belli oluyor.."
"orada ne işin vardı potter? ölebilirdin, büyü yaptığını nerden bilebilirdin-"
"ruh emicileri görüyorum, görebiliyordum, o yüzden koştum-"
"aptal.."
harry gülümser, sonra sorar
"diğerleri nerde?"
snape bir süre durur, sonra çenesiyle onun solunu gösterir, harry başını çevirirken hermione ve ron görünce nefesi boğazında kalır, öksürürken ron atılarak onu doğrultur, harry şokta, snape'e bakar, hermione konuşur
"1 haftadır burdan gitmesi için onu öldürmemiz gerektiğini duyunca bir şeyler anladık harry.." harry zayıfça inerken ron ona bir bardak su veriyordur, konuşur
"iyi misin dostum? dağları devirdin, 1 hafta uyuman doğal.."
harry bardağı indirirken sorar
"ne yaptım? sadece patronus yaptığımı hatırlıyorum.."
hermione evet derken devam eder
"ama o kadar saf bir büyü yaptın ki, profesör dumbledore senin büyü gücünün özünü kullandığını düşünüyor, çevrede kötü ruhlu ne varsa hepsi yere yığıldı.."
harry gözleri büyürken onlara bakar, ron başını sallar
"bir anda okuldaki ölüm yiyenler bam, yere düştüler, ne olduğumuzu şaşırdık.."
harry ağzını kapatarak sağına döner, snape ona bakıyorken hermione konuşunca harry tekrar ona döner, genç kız anlatıyordu
"büyü özünü kullanmak büyük bir konsantrasyon ve istek gerektiriyor harry, sen kaç aydır büyü gücün bastırılmış bir şekilde yaşıyormuşsun, kaybolmamış, sadece gizlenmiş, ve panik anında, içindeki sevgiyi ve mutluluğu çıkarttığın bir büyü, tamamen beyaz büyü olarak dışarı yansıdı.."
harry sessizken ron fısıldar
"dumbledore kim olduğunu bilirsin sen'in bile bu yeteneğe sahip olmadığını söyledi, malum, ruhundan nefret ediyor, ölümlülüğünü sevmiyor falan filan.. ama sen kendinle barışıklısın, doğayı kabul ediyorsun, ve bam, ödül olarak süper güçlerin oluyor.."
harry ohlarken hermione gülümser
"korkma harry, şu anda gücün normal, sadece odaklandığında özünü çıkartabileceksin, araştırma yaptım, tabii deneysel araştırmalar yapılamamış, her şey teoride, ama bir problem çıkacağını zannetmiyorum.. kötü adamlar düşünmeli.."
harry sessiz, başını sallarken hermione ona ve snape'e bakar, ayağa kalkarken konuşur
"biz profesör dumbledore'a haber verelim.. gel ron.."
ron da evet derken kalkar, ikisi çıkarırken harry şaşkın, bir süre durur, sonra ona dönerken snape mırıldanır
"çok kızgınım.. kendini tehlikeye atman beni deli ediyor.."
harry gülümserken cevaplar
"hep sıyrılıyorum, kıskanıyorsun.."
snape ayağa kalkarak yatağa eğilir, elleri onun iki tarafında, mırıldanır
"olabilir.. aptalsın potter, ölebilirdin.."
"sen de öyle.. koftiyken savaş ve voldemort umrumda değil, kusura bakma.."
snape hımlarken onu öper, harry de gülümseyerek ona tutunurken fısıldar
"korktum.."

"görebildim.. hayal meyal olsa da.."

harry gülümser ve şakağını onun şakağına dayarken snape kulağına mırıldanır

"poppy seni bıraktığında aşağı inelim.. sana piyanoyu öğreteceğim.."

harry başını kaldırarak ona bakar, snape de ona bakıyorken harry fısıldar

"beraber çalacak mıyız?"

snape olabilir derken ona uzanır, harry mutlulukla onu öperken ne demek istediğini anlamıştır, gülümser

"ben de seni.." ve onu öperken içeri giren poppy konuşacaktır, onları görünce iç çeker ve dönerek dışarı çıkar, harry kolunu snapein boynuna dolarken gülümseyerek onu öpüyordur, sihri hissediyordur, mutlulukla onu kendine daha da çeker..

THE END

awww :XX: güzel oldu bee :D bitti en azından :))

23.07.06 & 25.08.07

29.08.07

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.